

DIARI DE SESSIONS DEL PLE DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

D.L.P.M. 770-1987

Fq.Con.núm.33/27

III Legislatura

Any 1993

Número 89

**Presidència
del Molt Honorable Sr. Cristòfol Soler i Cladera.**

Sessió celebrada dia 2 de novembre del 1993.

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I.- PREGUNTES:

1) RGE núm. 2932/93, presentada per l'Hble. Sr. Diputat Víctor Tur i Ferrer, del Grup Parlamentari SOCIALISTA, amb la formulació següent:

"Quines iniciatives ha emprès el Govern de la Comunitat Autònoma per tal d'evitar la construcció del càmping de Ca Mari?"

3546

2) RGE núm. 2977/93, presentada per l'Hble. Sra. Diputada Pilar Ferrer i Bascuñana, del Grup Parlamentari PP-UM, amb la formulació següent:

"Quins mecanismes té prevists la Conselleria de Sanitat i Seguretat per controlar la quantitat de la prestació sanitària a un centre o servei privat inclòs dins la xarxa d'utilització pública?" (Retirada)

3547

- 3) RGE núm. 2978/93, presentada per l'Hble. Sra. Diputada Maria Salom i Coll, del Grup Parlamentari PP-UM, amb la formulació següent:
"Quines seran les línies mestres del nou text del projecte de llei del president del Govern i de l'administració de la CAIB?" 3
- 4) RGE núm. 2991/93, presentada per l'Hble. Sr. Diputat Valentí Valenciano i López, del Grup Parlamentari SOCIALISTA, amb la formulació següent:
"Com és que el conseller d'Indústria, en data de 23 de març del 1993 (Diari de Sessions núm. 66, pàg. 2739) va afirmar que al 31 de desembre del 1992, referent a les inversions de la seva conselleria, havia pagat 113.812.359 pessetes, i la documentació del compte general de l'any 1992 diu que només n'havien pagat 29.930.578?" 3
- 5) RGE núm. 2979/93, presentada per l'Hble. Sr. Diputat Andreu Mesquida i Galmés, del Grup Parlamentari PP-UM, amb la formulació següent:
"Com du la conselleria en aquests moments, a través de dels convenis de gestió, el tema de les adopcions internacionals?" 3
- 6) RGE núm. 2992/93, presentada per l'Hble. Sr. Diputat Valentí Valenciano i López, del Grup Parlamentari SOCIALISTA, amb la formulació següent:
"Com és que el conseller d'Indústria, en data de 23 de març del 1993 (Diari de Sessions núm. 66, pàg. 2739) va dir que al 31 de desembre del 1992, referent al capítol 7 de la seva secció, havia pagat 1.124.845.604 pessetes, i segons la documentació del compte general de l'any 1992 diu que només n'havia pagat 713.923.625?" (Retirada) 3

II.- DEBAT DE LES COMUNICACIONS DEL GOVERN relatives a les memòries dels consells insulars sobre la gestió de competències en matèria d'urbanisme i habitabilitat corresponents als anys 1990-1991 i 1992 3

EL SR. PRESIDENT:

Senyores i senyors diputats, bones tardes a tots. Comença aquesta sessió. Començam per les preguntes. Prec als diputats que seguïn al seu escó i silenci.

I.1) Pregunta RGE núm. 2932/93, presentada per l'Hble. Sr. Diputat Víctor Tur i Ferrer, del Grup Parlamentari SOCIALISTA.

EL SR. PRESIDENT:

La primera pregunta és la 2923, del diputat Sr. Víctor Tur i Ferrer, del Grup Parlamentari SOCIALISTA, relativa a iniciatives per la no construcció del càmping de Ca Marí. Té la paraula el diputat Sr. Tur i Ferrer.

EL SR. TUR I FERRER:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. El dia 13 de maig de l'any 1992 aquesta Cambra va aprovar un proposició no de llei amb la qual s'instava el Govern de la Comunitat Autònoma a donar la màxima col·laboració a l'Ajuntament de Formentera perquè no es portàs a terme la construcció del càmping des Ca Marí. És per això que deman quines iniciatives o quina col·laboració ha donat el Govern de la nostra Comunitat per evitar aquesta construcció. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Marí. En representació del Govern té la paraula el conseller Sr. Flaquer:

EL SR. CONSELLER DE TURISME (Joan Flaquer i Riutort):

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. L'explicaré molt breument que des que em vaig fer càrrec de la conselleria, l'assumpte del càmping de Ca Marí de Formentera és un dels temes que més ens ha preocupat. De fet, al marge de reunions amb els responsables municipals, i concretament amb el batle de Formentera, fins i tot amb l'ex-batle de Formentera hem tengut reunions on ens han explicat la problemàtica. Jo li explicaré senzillament com està el tema i quines iniciatives hem pres nosaltres.

El tema és molt senzill: els tribunals, com vostè sap, han obligat l'Ajuntament de Formentera a concedir un llicència municipal, i la llicència municipal està concedida, però -això sí, s'ha de dir- condicionada a tre autoritzacions prèvies: dues que fan referència a la conselleria de Turisme, i una altra que fa referència a la conselleria de Governació. Pel que fa referència a la conselleria de Turisme li puc dir que en aquests moments els meus tècnics estan examinant la documentació pertinent, i en el moment en què hi hagi un inform

haurem de concedir o denegar aquesta autorització. Com vostè bé pot comprendre, no ens podem arriscar que ens duguin també a nosaltres als tribunals; si tot està en ordre, l'haurem lògicament de concedir. De totes maneres jo tenc l'esperança que hi ha una tercera autorització, que és la d'activitats classificades, que de moment encara no està demanada, i que depèn de la Conselleria de Governació, i per ventura sigui per aquest punt per on es pugui aturar la construcció d'aquest càmping. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Flaquer. Vol tornar fer ús de la paraula el Sr. Tur? Té la paraula.

EL SR. TUR I FERRER:

Gràcies, Sr. President. Tot això que em diu em pareix que no és nou, perquè ja n'estàvem assabentats; però també el que li volia dir, Sr. Conseller de Turisme, si sap vostè i la resta de membres del Govern, que les obres ja estan en marxa, i si saben també que l'ajuntament, complint les recomanacions d'aquesta Cambra, que l'ajuntament esgotà totes les possibilitats jurídiques i altres, ara es troba amb una querella personal cadascun dels membres de la Comissió de govern municipal amb què els demanen fortes penes i indemnitzacions. Tenen alguna col·laboració, o han fet res sobre aquest tema? Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Tur. Vol tornar fer ús de la paraula el Sr. Flaquer?

EL SR. CONSELLER DE TURISME (Joan Flaquer i Riutort):

Sí, gràcies, Sr. President. Breument li diré que conec que s'han començat unes obres. També s'ha de dir que no són unes obres en el sentit estricte de la paraula, sinó que senzillament estan tancant el solar, i li vull dir que això és competència municipal, on jo lògicament no puc entrar a aturar les obres. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Flaquer.

I.2) Pregunta RGE núm. 2977/93, presentada per l'Hble. Sra. Diputada Pilar Ferrer i Bascuñana, del Grup Parlamentari PP-UM.

EL SR. PRESIDENT:

La segona pregunta és la 2977, de la Sra. Ferrer i Bascuñana, relativa a control de prestació sanitària.

LA SRA. FERRER I BASCUÑANA:

Gràcies, Sr. President. Retir aquesta pregunta.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Ferrer.

I.3) Pregunta RGE núm. 2978/93, presentada per l'Hble. Sra. Diputada Maria Salom i Coll, del Grup Parlamentari PP-UM.

EL SR. PRESIDENT:

La tercera pregunta és la 2978, de la diputada Sra. Maria Salom i Coll, del Grup PP-UM, relativa a projecte de llei del president del Govern. Té la paraula la Sra. Salom.

LA SRA. SALOM I COLL:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sabem que està en marxa un projecte de llei de president de Govern i de l'administració de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, i ens agradaria saber quines són les directrius o les línies mestres d'aquest projecte de llei.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Salom. Té la paraula la Sra. Estaràs.

LA SRA. VICEPRESIDENTA DEL GOVERN (Rosa Estaràs i Ferragut):

Gràcies, Sr. President. Més o manco, i breument, la nova regulació d'aquest text, es va fer la retirada en primer per adequar-lo a la llei de l'Estat, concretament la Llei 30/92, de 26 de novembre, i bàsicament perquè les circumstàncies actuals són diferents de les que varen propiciar la llei de 1984, perquè tenim un traspàs a la Comunitat Autònoma de competències de l'Estat, i perquè s'ha de fer un traspàs cap als consells insulars, i tot això ha fet una configuració nova d'aquesta llei.

Hi ha un títol dedicat a la figura del president, que tindrà un tractament especial i diferenciat de la resta del Govern. Hi ha una part dedicada també a tot el que serà el Govern, i s'introdueix en principi, sempre i quan hi haurà unes reformes que se sofriran a la tramitació parlamentària, tot una part del concepte de direcció presidencial del Govern; un títol dedicat a les competències, funcions i estatut del vicepresident i consellers, quant a membres del Govern; un apartat dedicat a les relacions Govern-Parlament, i un dedicat a tot el que és l'articulació de l'administració autonòmica com una organització tècnica. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Estaràs.

I.4) Pregunta RGE núm. 2991/93, presentada per l'Hble. Sr. Diputat Valentí Valenciano i López, del Grup Parlamentari SOCIALISTA.

EL SR. PRESIDENT:

La quarta pregunta és la 2991, del Sr. Valenciano i López, Grup Parlamentari SOCIALISTA, relativa a diferències de les inversions de la Conselleria d'Indústria, entre el que diu el conseller i el que figura al compte general del 1992. Té la paraula el Sr. Valenciano.

EL SR. VALENCIANO I LÓPEZ.

Gràcies, Sr. President. Com a conseqüència d'una interpel·lació que va tenir lloc el mes de febrer en aquesta Cambra, el conseller d'Indústria i Comerç va donar tota una sèrie de xifres que vàrem anar estudiant, i a diferents plenaris vàrem anar esbrinant-ho, i vérem que hi havia bastants inexactituds que varen quedar aclarides.

En aquests moments avui continuem aquest control com a conseqüència que ja s'ha rebut la documentació del compte general de l'any 1992. Vàrem demanar en el seu moment, dia 23 de març al conseller que ens digués quina era la quantitat pagada referent a inversions per part de la Conselleria de Comerç i Indústria, i el que ens vàrem trobar és que se'ns va dir que hi havia pagats 113 milions, quan realment el que ens ve com a documentació del compte general diu que són 29.930.000. És a dir que en aquells moments se'ns va dir que tot l'ordenat estava pagat, i realment ara aquí ens trobam que no és així. Per tant aquesta pregunta, Sr. President, tracta d'aclarir aquestes imprecisions.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Valenciano. Té la paraula el Sr. Conseller d'Indústria.

EL SR. CONSELLER DE COMERÇ I INDÚSTRIA (Cristòfol Triay i Humbert):

Gràcies, Sr. President. Efectivament les xifres que jo vaig donar al Sr. Valenciano són les que en el seu dia vaig dir. El que passa que són les ordres de pagament que surten des de la Conselleria de Comerç i Indústria. Llavors, si hi ha uns dies, unes setmanes pendants de pagament a la Conselleria d'Hisenda, jo difícilment puc anar seguint tots els expedients. Per tant les xifres que jo vaig donar són les que estaven en OP a la Conselleria, i aquestes són les que mantenc, tal com vaig dir aquell dia. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Triay. Vol tornar fer ús de la paraula el Sr. Valenciano? Té la paraula.

EL SR. VALENCIANO I LÓPEZ:

Sí, Sr. President. La diferència és important, perquè una cosa és que hi hagi el pagament ordenat, i l'altra cosa és que estigui efectivament pagat; i si no que ho demanin a les persones que tenen aquesta diferència de 85 milions de pessetes que els devien en aquell moment. Nosaltres entenem que el conseller no ha de fer cap seguiment d'expedient, senzillament ha d'estar coordinat amb la Conselleria d'Hisenda, i aplicar com aplica el Govern, i conèixer perfectament la Llei de Finances, on hi ha un article 53 que parla del que és la fase O, i un article 56, 57, 59 i 60, que parlen del que és la fase P, i que és obligació -nosaltres entenem- de qualsevol membre del Govern conèixer-ho.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Valenciano. Vol tornar fer ús de la paraula el Sr. Triay? Té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE COMERÇ I INDÚSTRIA (Cristòfol Triay i Humbert):

Molt breument, per dir que efectivament nosaltres entenem que quan surt de la conselleria en fase OP des de la conselleria corresponent s'ha fet l'acció completa i s'ha donat l'ordre de pagament. Per tant, si el que es vol és una xifra exacta de què és el que s'ha cobrat, tal vegada sí que seria adient que es demanés exactament a la Conselleria d'Economia i Hisenda, xifres exactes que s'han pagat.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Triay.

I.5) Pregunta RGE núm. 2979/93, presentada per l'Hble. Sr. Diputat Andreu Mesquida i Galmés, del Grup Parlamentari PP-UM.

EL SR. PRESIDENT:

Passam a la cinquena pregunta, que és la 2979, del Sr. Andreu Mesquida i Galmés, Grup PP-UM, relativa a adopcions internacionals. Té la paraula el Sr. Mesquida i Galmés.

EL SR. MESQUIDA I GALMÉS:

Honorable Sra. Consellera de Governació. Davant un tema tan complicat, i que pareix que comporta tantes dificultats, com és l'adopció d'infants de tipus internacional, al nostre grup li agradaria saber en aquests mo-

ments com du la seva conselleria, a través dels convenis de gestió, el tema de les adopcions internacionals.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Mesquida. Te la paraula la consellera Sra. Cirer.

LA SRA. CONSELLERA DE GOVERNACIÓ (Catalina Cirer i Adrover):

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Dins tota la problemàtica del menor, va ser un tema que creïem que era molt important, sobretot perquè hi havia una necessitat social, que periòdicament ens arribava la important preocupació que hi havia quant a adopcions tant nacionals com internacionals, i vàrem veure que era necessari donar un impuls a aquest tema. Fins fa poc no s'havien regulat les adopcions internacionals, però és important recalcar que fa un temps que ja es tenen en marxa convenis bilaterals amb altres països per dur en marxa aquest tema, i per donar-li una certa importància i un cert relleu.

Aquests convenis fan possible que les adopcions internacionals que es produeixin puguin ser regulades, seguides i controlades. Nosaltres veim des del propi departament de Menors, com de la pròpia conselleria, que aquestes adopcions internacionals han de ser una mica seguides de prop, i el que nosaltres vàrem demanar i vàrem fer una súplica quan vàrem anar a veure la ministra s'Assumptes Socials, és que fos necessari, fos preceptiu, encara que no vinculant, un informe per part del departament de Menors en tots els casos d'aquestes adopcions internacionals. Creim que agilitzar aquest departament és una cosa bàsica, no només d'adopcions internacional, també dins nacionals. És molt important agilitzar tots els tràmits administratius i burocràtics que es duen a terme. Agilitzar tots aquests tràmits, mantenir els convenis bilaterals que es mantenen i es duen a terme, i reestructurar una mica aquest departament de Menors i fer preceptiu aquest informe, crec que pot fer possible que aquest departament funcioni, aquest tipus d'adopcions funcioni, d'una manera àgil, així com pertoca. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Cirer. Vol tornar fer ús de la paraula el Sr. Mesquida? Té la paraula.

EL SR. MESQUIDA I GARMÉS:

Sr. President, senyores i senyors diputats. Moltes gràcies, Sra. Consellera, esperam que s'agilitin els tràmits, perquè és evident que hi ha una necessitat social de molta gent que vol adoptar infants, encara que siguin internacionals. Per tant, esperam que a través d'aquests convenis d'agilitzin aquests problemes de l'adopció i s'evitin aquestes adopcions internacionals que es fan actualment sense control. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Mesquida.

1.6) Pregunta RGE núm. 2992/93, presentada per l'Hble. Sr. Diputat Valentí Valenciano i López, del Grup Parlamentari SOCIALISTA.

EL SR. PRESIDENT:

La sisena pregunta és la 2992, del diputat Sr. Valentí Valenciano i López, Grup Parlamentari SOCIALISTA, relativa a diferència entre el que diu el conseller d'Indústria que havia pagat per capítol 7, i el que figura al compte general de l'any 1992. Té la paraula el Sr. Valenciano.

EL SR. VALENCIANO I LÓPEZ:

Gràcies, Sr. President. Aquesta pregunta està íntimament relacionada amb l'anterior. Es va dir que un moment s'havien pagat 1.124 milions, i realment després hem descobert que se n'havien pagat 713. Però atenent que el conseller ja ha explicat a què es devia aquesta confusió que ell tenia, perquè el Govern realment només n'havia pagat 713, retirem aquesta pregunta.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Valenciano.

II.- Debat de les comunicacions del Govern relatives a les memòries dels consells insulars sobre la gestió de competències en matèria d'urbanisme i habitabilitat corresponents als anys 1990-1991 i 1992.

EL SR. PRESIDENT:

Passam al segon punt de l'ordre del dia, que correspon al debat de les comunicacions del Govern relatives a les memòries dels consells insulars sobre la gestió de competències en matèria d'urbanisme i habitabilitat corresponents als anys 1990, 1991 i 1992. Per començar aquest debat donarem en primer lloc una intervenció a un membre del Govern, i té la paraula en representació del Govern el conseller Sr. Reus.

EL SR. CONSELLER D'OBRES PÚBLIQUES I ORDENACIÓ DEL TERRITORI (Bartomeu Reus i Beltran):

Sr. President, senyores i senyors diputats, bones tardes. Comparec avui per presentar les comunicacions del Govern sobre les memòries dels consells insulars relatives a la gestió de les seves competències en matèria d'urbanisme i habitabilitat corresponents als anys 1990, 1991 i 1992. Sabeu que en aplicació del que disposa l'article 39.8 de l'Estatut d'Autonomia en relació a l'article 12.3 de la Llei de consells insulars, el Parlament de

les Illes Balears per la llei 9/1990, de 27 de juny, va transferir als consells insulars amb caràcter de pròpies determinades competències assumides per la Comunitat Autònoma de les Illes Balears en matèria d'urbanisme i habitabilitat. Amb la finalitat de garantir l'exercici responsable de les competències transferides, l'esmentada Llei de consells insulars els obliga a elaborar anualment una memòria sobre la gestió de les competències que se'ls han atribuït per la llei del Parlament, la qual ha d'incloure el nivell i la qualitat de les funcions i dels serveis exercits, memòria que haurà de presentar-se al Govern en el primer trimestre de cada any, i una vegada examinada es trametrà per a debat una comunicació al Parlament.

Abans d'analitzar el contingut de les memòries, vos deman disculpes pel que, com a part del Govern, em correspon, i també com a mostra de l'autocrítica que volem mantenir i que jo, en nom del Govern, seré el seu transmissor, pel fet inusual de sotmetre a debat conjuntament les memòries dels anys 1990, 1991 i 1992.

L'article 24 de la Llei de consells insulars disposa que les memòries elaborades pels consells insulars s'hauran de presentar al Govern en el primer trimestre de cada any, i com vosaltres sabeu, és ben cert que les memòries de 1990 i 1991 es varen trametre al Govern en el segon semestre del 1992, i així ho va comunicar el Govern a aquesta Cambra, en resposta a pregunta formulada oralment pel Grup Parlamentari PSM I EEM.

Desafortunadament també s'han incomplert els terminis de presentació de les memòries corresponents a 1993, ja que totes s'han presentat fora del termini del primer trimestre de l'any: la de Mallorca el 21 d'abril, la de Menorca el 7 d'abril, la d'Eivissa i Formentera el 5 de juliol del 1993. El motiu de les demores pot ser tal vegada, tal com indica el Consell Insular de Menorca en el dictamen de la Comissió informativa de política territorial del dia 1 de juny del 1992, i que es torba en l'acord de remissió de la memòria 90-91, degut a les dificultats inicials amb les quals es varen començar a exercir les competències transferides. Per la part que ens toca, el Govern assumeix el compromís que això no torni passar, i esperam de tots vosaltres, com a membres dels consells insulars, la vostra col·laboració per intentar evitar-ho.

Amb tot això començaré donant a títol informatiu unes breus anotacions sobre el contingut de les esmentades memòries, per acabar centrar-me a l'exigència que les memòries inclouran els nivells i la qualitat de les funcions i dels serveis exercits. Les memòries de 1990 i 1991 són exclusivament descriptives i esquemàtiques, menys la de Menorca, ja que es limiten a descriure o recopilar les actuacions realitzades per les respectives comissions insulars d'urbanisme, fins que així s'indica a les respectives memòries.

Les memòries de les comissions insulars de Mallorca i Menorca fan referència també a les accions dels seus òrgans col·legiats en matèria, ponència tècnica i comissió insular; i la de Menorca, més extensa, fa al·lusió a la Comissió parità-

ria de transferències de les competències, als òrgans que les assumeixen, i a la distribució competencial: comissió, ponència, Ple del Consell, Comissió de govern i president; així com al reglament d'organització i funcionament de la comissió, els recursos interposats contra aquest, i el cost econòmic de la transferència, amb indicació del personal, béns escrits del servei, ingressos per expedició de cèdules, i mitjans incorporats pel consell insular.

A les memòries corresponents al 1992 vull destacar d'una forma breu, per fer constar detalladament a la comunicació tramesa al Parlament el següent: Respecte del Consell Insular de Mallorca, la memòria 92 d'aquest consell és la més descriptiva i presenta una continuïtat respecte a la de l'exercici 90-91, amb la important diferència que inclou un resum de l'activitat i una breu referència al nivell de qualitat de les funcions i els serveis exercits per la comissió insular. Així, s'indica que el nivell de qualitat es pot dir que s'ha desenvolupat satisfactòriament, ja que per una banda el Tribunal de Justícia no ha estimat cap recurs contenciós administratiu interposat, la qual cosa demostra el rigor dels tècnics jurídics de la comissió, i d'una altra banda s'ha col·laborat en l'assessorament en matèria urbanística a tots aquells municipis i particulars que ho han sol·licitat. Pel que resta, es fa referència a la participació dels elements humans adscrits a la comissió en conferències i cursos en matèria urbanística, tant en qualitat d'assistents com a conferenciants, havent-se posat en funcionament l'important servei insular d'inspeccions previst a la Llei de disciplina urbanística.

Pel que respecta al Consell Insular de Menorca: La memòria del Consell Insular de Menorca de 1992 és tal vegada la més completa de les tres presentades, com ja ho era la de l'any 90-91. En aquesta memòria 92 es dóna relativa importància al fet que per aconseguir una relació més directa entre l'administració i l'administrat, s'ha potenciat l'expedició de cèdules d'habitabilitat a Ciutadella, així com el fet que han minvat les cèdules expedides i augmentat els ingressos degut a l'aprovació d'una ordenança reguladora de les taxes per la prestació d'aquest servei. Tàcitament s'inclou una referència al nivell i a la qualitat de les funcions exercides, en indicar que a la tramitació dels expedients s'han complert els terminis legals, i que els recursos administratius interposats han estat desestimats pel Ple del consell insular, que ha confirmat el criteri de la comissió, i tot això es completa destacant la vigència del conveni entre el consell insular i la Comunitat Autònoma per col·laborar en matèria d'urbanisme i habitabilitat.

Passam ara al Consell Insular d'Eivissa Formentera. La memòria de gestió d'aquest organisme és substancialment idèntica a la presentada a 1990-91, i es qualifica com a descriptiva i essencialment esquemàtica. L'única diferència és que la de 1992 fa una referència als òrgans, a la composició i les accions dutes a terme per la

ponència tècnica i la comissió, indicant en matèria de cèdules d'habitabilitat que hi ha hagut un descens de les cèdules i dels ingressos obtinguts. No s'inclou, igual que a la corresponent 90-91, cap referència al nivell i a la qualitat de les funcions i dels serveis exercits.

És una llàstima que una falta d'uniformitat -fent referència a totes les memòries- en el seu contingut i en les dades a què es refereixen dificulti un adequat tractament estadístic dels expedients tramitats per cada consell insular, relatius a planejament, denúncies de mora, habitatges a sòl no urbanitzable, declaracions d'utilitat pública o interès social, així com expedició de cèdules d'habitabilitat, tot això en relació al personal que du a terme aquestes funcions i el que abans la realitzava. En tot cas, crida l'atenció els nombrosos recursos, denúncies de mora, infraccions urbanístiques, declaracions d'utilitat pública i interès social, i expedients d'habitatge en sòl no urbanitzable tramitats a l'illa de Mallorca, i tot això en relació als expedients a Menorca o a Eivissa Formentera, exceptuant els expedients d'habitatges a sòl no urbanitzable tramesos a Eivissa.

El criteri que se segueix a les memòries de Menorca i Eivissa Formentera d'agrupament dels expedients d'habitatges en sòl no urbanitzable per termes municipals evidencia que hi ha termes que, o bé no construeixen habitatges en aquest sòl -la qual cosa estimam improbable- o bé no acompleixen la legislació vigent, que exigeix l'autorització prèvia de la comissió insular d'urbanisme abans de l'atorgament de la llicència municipal d'obres. No obstant això, tenint en compte la línia de continuïtat que ha seguit cadascun dels consells insulars en la redacció de les memòries 90-91, és possible que la comparació de l'activitat del mateix consell insular a les dues memòries presentades sigui difícil. Així hi pensam com una mostra de la situació de crisi econòmica, podem dir que el resum general que (...) el conjunt de les memòries evidencia que la gestió urbanística és un reflex clar de la crisi econòmica que han viscut aquestes illes en el període que abasta 1990, 1991 i 1992.

Podem dir, per exemple, que a Mallorca hi ha hagut un fort descens -baixa en quasi la meitat- dels expedients de planejament, habitatges en sòl no urbanitzable i denúncies de mora, amb la qual cosa es posa de manifest aquesta situació de recessió a què abans al·ludia. Hi ha un lleuger descens dels expedients d'infraccions urbanístiques, de l'expedició de cèdules i de les sol·licituds d'inscripció de les entitats urbanístiques col·laboradors amb el (...) registre. De manera sorprenent, la situació de crisi no pareix haver afectat les declaracions d'utilitat pública o d'interès social, que han augmentat: passen de 169 a 191.

Passant a Menorca, direm que s'ha produït un lleuger augment dels expedients en matèria de planejament, habitatges en sòl no urbanitzable i inscripció de les entitats urbanístiques col·laboradores, fortíssim descens de l'expedició de cèdules, han baixat un 36,5%, observant-se aquesta davallada sobretot a les cèdules d'establiment turístic: han baixat el 67,2%, sense perjudici que els ingressos per cèdules hagin

augmentat notablement, com abans he indicat, per raó de l'aprovació d'una nova ordenança sobre la matèria.

Eivissa i Formentera: direm que s'hi observa una línia de continuïtat en els expedients tramesos en un any o l'altre. Hi ha un lleuger augment dels expedients de planejament i de les infraccions urbanístiques, un lleuger descens dels expedients a sòl no urbanitzable, forta davallada en l'expedició de cèdules d'habitabilitat, direm que en cèdules de primera ocupació un descens del 19,9, i a les de renovació un descens del 31,5. En qualsevol cas es destaca una elevadíssima xifra d'expedients d'habitatges en sòl no urbanitzable tramesos aquests anys 90, 91 i 92.

Fins aquí he exposat a títol informatiu i de manera breu el contingut de les memòries, i la comparació de les del 90-91 amb les del 92. Ara crec que amb més interès vull centrar-me en l'exigència continguda a l'article 24 de la Llei de consells insulars, que la memòria anual hagi d'incloure els nivells i la qualitat de les funcions i dels serveis prestats, ja que entenem que la transferència de competències als consells insulars només és justificada amb un millor nivell de servei i de qualitat de cara al ciutadà. D'on ve? En aquest punt creim amb tota sinceritat, i així ho manifestam, que les dades contingudes a les memòries no són precises i àmplies com per valorar adequadament les qüestions abans esmentades. Així, idò, per esmentar la qualitat no serveix el criteri quantitatiu del nombre d'expedients tramitats, en una o altra matèria, ja que això poc ens diu sobre l'efectivitat, nivell o qualitat dels serveis. Únicament el treball es pot realitzar amb una perspectiva econòmica, il·lustrant aquesta dades amb la situació econòmica, quant a increment d'activitat.

No obstant això, estam convençuts que el treball s'ha fet ben fet, i que a les memòries del 92 hi trobam indicadors que ens poden servir de criteri per fer la valoració abans exposada. Aquests criteris han estat ja esmentats quan vàrem parlar del contingut de les memòries, per la qual cosa crec reiterar-los. No obstant això, de tots ells té indubtable interès el criteri de la no estimació dels recursos administratius i contenciosos administratius, així com l'expedició descentralitzada de cèdules a Ciutadella, i la indicació que els expedients s'han tramitat dins el termini.

Amb l'esperit amb què he començat aquesta intervenció, he d'insistir que les transferències de competències als consells insulars es justifiquen en tot cas per un millor nivell de qualitat de la feina feta dia a dia, i en tot això hem de tenir en compte sempre el que és l'experiència d'anys anteriors. Podem fins i tot intentar profunditzar en l'experiència quan l'Estat era competent, i quan era competent la Comunitat Autònoma. Per desgràcia no disposam de dades estadístics ni del Govern balear ni de l'Estat respecte als recursos administratius o contenciosos administratius interposats contra els

acords de l'extinta Comissió Provincial d'Urbanisme, quan depenia del Govern balear o de l'Estat. Tampoc no disposam de dades sobre el termini en què es resolía l'expedient, des de l'inici fins l'acabament. Consideram evident que amb els consells insulars aquests terminis molt necessàriament han de ser inferiors, amb aquesta finalitat ontològica que justifica el procés de transferències als consells insulars. És a dir, pensam avui en dia amb les dades que tenim que la tramitació dins els consells insulars és més ràpida, la qual cosa és satisfactòria.

Crec en definitiva que estam a temps, m'han de creure, senyors diputats, que en aquest moment em puc pronunciar dient que estam molt atents, i que ens volem comprometre perquè d'ara endavant no només hem de corregir aquestes petites deficiències que abans esmentava, relatives als terminis de presentació de les memòries, sinó també -i això crec que és més important- arribar a un acord per obtenir una certa uniformitat en el contingut de les memòries i les dades que reflecteixen, per poder contestar davant el públic, davant la informació pública, davant vostès, respecte del grau de qualitat i eficiència en la gestió dels serveis.

Dit això, res més. Vull expressar el meu convenciment que l'experiència en la transferència d'urbanisme, la primera que ha operat, ha estat positiva. Em sap molt de greu que aquestes memòries no siguin didàctiques i il·lustratives, perquè evidentment els falta un grau d'uniformitat que ens permeti fer una anàlisi molt més seriosa. Jo voldria que del debat d'avui, com una resolució, poguéssim sortir la necessitat d'establir un marc d'informació més o menys conjunt. Moltes gràcies.

(El Sr. Vicepresident primer substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Reus. Grups que vulguin intervenir?

EL SR. VIDAL I JUAN:

Perdó, Sr. President, més que res és per dir-li si és possible que dividim la intervenció el Grup MIXT en dos, el Sr. Peralta i un servidor.

EL SR. PRESIDENT:

Sí. Té la paraula el Sr. Peralta.

EL SR. PERALTA I APARICIO:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Després d'haver estudiat aquestes memòries presentades, i després de la intervenció que ha fet el Sr. Conseller d'urbanisme i obres públiques en nom del Govern, podem dir que pel que fa al Consell Insular de Mallorca es presenta una única memòria relativa a urbanisme i habitabilitat, en la qual hi ha un detall de totes les sessions celebrades per la Comissió

insular d'urbanisme, que han estat un total de 18 en el període comprès entre el 23 de novembre del 1990 i el 19 de desembre del 1991. Per una altra banda, la ponència tècnica que ha elaborat els informes previs a aquestes reunions de la Comissió insular d'urbanisme de Mallorca ha celebrat un total de 19 reunions, i en total s'ha evacuat i s'ha tramitat un gran nombre d'expedients, dels quals es fa esment en aquest informe presentat pel Consell Insular de Mallorca.

Pel que fa a recursos contra les decisions d'aquesta comissió insular, s'han interposat un total de 75 recursos, i 7 d'ells de contenciós administratiu, contra les decisions de la comissió. Així mateix s'ha tramitat en el període un total de 2.040 expedients d'habitabilitat, cosa que determina, sense entrar en el contingut a fons de les gestions i del treball fet per aquesta comissió insular d'urbanisme de Mallorca, que s'ha mantingut per part seva -des del meu punt de vista- un bon nivell de treball i un bon nivell de gestió. Evidentment he de coincidir amb el que ha dit el Sr. Conseller, que del que es desprèn d'aquests informes es fa difícil fer una avaluació de l'efectivitat d'aquestes gestions fetes per part d'aquestes comissions insulars d'urbanisme i el que s'ha fet en matèria d'habitabilitat per part dels propis consells insulars. Evidentment es fa certament difícil.

Pel que fa al Consell Insular de Menorca, hem de dir, i amb açò també hem de coincidir, que no és tan extens l'informe presentat, i que fonamentalment l'informe presentat fa una explicació simplement tècnica en la qual es fa esment a les diferents composicions quant a membres i quant al seu funcionament com a òrgan específic per part de la Comissió insular d'urbanisme de Menorca, així com dels expedients que s'han tramitat, que es fa un detall de tots ells, però en canvi no es fan uns quadres finals de resultats, excepte en allò que respecta a les qüestions d'habitabilitat, que en aquest cas sí que es fa un detall més exhaustiu, i es diu en aquest informe que pel que fa a tramitacions referents a habitatges s'han estès més de 1.300 cèdules, més de 400 pel que fa a locals, i així mateix més de 400 pel que fa a tramitacions de caràcter turístic.

Quant a les autoritzacions que s'han concedit per part de la comissió, n'hi ha una que jo crec que l'hauríem de destacar per la importància que ha tingut per a l'illa de Menorca, com és l'autorització i la declaració d'utilitat pública i interès social per part del que respecta a la instal·lació de telefonia rural, que crec que açò ha estat molt important pel que respecta a l'illa de Menorca, i que es fa un detall exprés -junt amb altres que s'han fet- en aquest informe que s'ha presentat. Podríem dir també que pel que fa a Menorca s'ha fet una certa passa endavant -jo crec que el Sr. Conseller també ho ha dit en la seva intervenció, però així es constata en l'informe presentat- en el sentit d'una descentralització administrativa pel que fa a l'illa de Menorca, la tramitació de documentació, especialment en temes d'habitatge,

per les feines, els treballs o les gestions que s'han fet tant des de les oficines de Maó, com independentment s'han fet les mateixes tramitacions per no donar més demora a l'altra banda de l'illa des de l'oficina de Ciutadella.

En resum, podríem dir que hauríem d'exigir una major diligència a l'hora de presentar aquestes memòries, perquè els propis consells insulars haurien de ser conscients que haurien de complir amb els terminis que marca la normativa vigent, cosa que no s'ha fet en aquest cas, i s'hauria d'insistir que hi hagués una major diligència de cara a pròximes memòries. També hi ha una cosa a destacar des del punt de vista ja estrictament polític, que és que aquestes memòries el que sí denoten -si bé no es pot valorar l'efectivitat de les gestions fetes, sí quant al seu nombre- una diferència molt important sobre funcionament entre uns consells insulars i altres. És a dir, podríem dir que cap dels tres consells insulars té un funcionament homogeni respecte als altres, i pel que fa al cas de Menorca, hi ha dins aquests òrgans com són la comissió insular d'urbanisme i la pròpia ponència tècnica, hi ha una ampla participació de tots els grups polítics i d'altres entitats, algunes d'elles declarades d'utilitat pública com és el cas del GOB i també una participació dels col·legis professionals, que si bé es dona a altres comissions insulars d'urbanisme, en el cas de Menorca es destaca que hi hagi aquesta àmplia gamma i participació, fins i tot en l'òrgan polític, el propi plenari de la Comissió insular d'urbanisme hi ha una representació proporcional de tots els grups polítics representats al Consell Insular de Menorca, la qual cosa la fa diferent a l'hora del funcionament d'aquests òrgans respecte d'uns consells als altres.

I açò seria una valoració ràpida del que entenc que són aquests informes presentats avui en aquesta sessió del Parlament. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Peralta. Pel Grup MIXT té la paraula el Sr. Vidal.

EL SR. VIDAL I JUAN:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Els que tenim per costum quan pujam aquí fer una encesa defensa dels consells insulars, avui, si volem ser sincers, hem de mostrar també una preocupació que es fa evident amb aquests informes o memòries preceptius que per llei els consells insulars han de retre a través de Govern per al control d'aquest Parlament.

Nosaltres hem defensat sempre uns consells insulars forts, amb plena capacitat de govern, però també -ho hem de dir- és necessari que aquests òrgans de govern, d'administració i de representació de cadascuna de les illes o conjunts d'illes compleixin aquest precepte que faci possible la construcció de la nostra comunitat autònoma, i permeti el control de la màxima institució que per tota la comunitat i per totes les seves institucions representa aquest Parlament.

Avui assistim aquí a la presentació d'aquests informes, els primers, de l'única competència en l'única matèria que ha estat transferida als consells insulars, i la veritat resulta decebedor, i encara que totes les comparacions resulten odioses, resulta decebedor haver de comparar uns informes amb uns altres. Aquí jo bastaria que em remetés al que ha dit, que primer està escrit, i llavors ho ha explicat el Sr. Conseller d'Obres Públiques i Ordenació del Territori. Ho ha sabut dir amb tota elegància i diplomàcia, però ha hagut d'estirar, i fort, les orelles als consells insulars com en la valoració, també obligada per part del Govern davant aquesta Cambra. Bastaria dir el que ha dit el Sr. Conseller -torn a repetir- respecte del compliment d'aquest article 24 de la Llei de consells insulars. Si no som capaços els que demanam força per als consells insulars, que compleixin amb la llei dels propis ens, malament anam. Però jo faria una exhibició -un poc tal vegada teatral, però que és clara i gràfica, per dir-ho d'alguna manera- ensenyant el que és l'informe del Consell de Mallorca, l'informe del Consell de Menorca, i -quasi em fa vergonya- el del Consell Insular d'Eivissa i Formentera.

Don Isidoro Macabich, quan anàvem a la presentació d'algun llibre, record que jo encara era una al·lot, com ha estat aquest llibre que ha presentat aquest senyor, i llavors resultava que era un petit fullet, perquè la cosa no donava per més, ni l'altura i el nivell intel·lectual de l'autor del llibre, i deia "mira, fill meu, quan un llibre no s'aguanta dret, no és un llibre, és un fulletet i res més". L'informe del Consell Insular d'Eivissa i Formentera és massa succint, i aquí no hi cap allò d'"el breu i bo, encara és dues vegades bo", perquè el que vertaderament no es pot és intentar complir un article clar de la Llei dels consells insulars i un precepte de la mateixa llei per la qual s'han rebut aquestes competències, amb un simple detall dels diferents expedients que hi ha hagut.

Resumint, com ha dit molt bé el Sr. Reus, els terminis de presentació no s'han complert, i pot haver-hi excusa per això, degut a una sèrie de dificultats quan es varen començar a exercir aquestes competències; però el que és més important és que no s'ha complert allò que fa referència a la descripció dels nivells de qualitat del servici. I això és molt important, perquè si vertaderament -com ha dit ell molt bé- resulta fonamental apropar l'administració a l'administrat -i això és indubtable que s'ha aconseguit amb aquesta descentralització d'aquesta competència-, també és cert que si no dona un nivell suficient de qualitat als administrats quant al servei de què es tracta, de poc ens servirien les beaces d'aquestes transferències de competències que venim reclamant aquí constantment, i que a l'hora d'exercir-les pareix ser que no tenim -jo no vull dir capacitat, perquè capacitat que es té, però- voluntat de complir amb aquests requisits.

Per tant, l'estirada d'orelles elegant que ha sabut donar el representant del Govern als consells insulars, i que no ha fet aquestes comparacions, odioses, sempre solen resultar-ho, que jo he hagut de fer amb un exercici quasi de vergonya pel que respecta al compliment per part de la institució de què, amb tot orgull, form part. per tant, que serveixi, com ha dit molt bé el Sr. Conseller, de lligó; i sobretot que serveixi -acab de seguida, Sr. President- de lligó que el Consell de Menorca pot tenir també deficiències en el seu informe, però és el que menys en té; i, per què serà? Serà, jo crec, i és evident, perquè hi ha una exigència en fer la seva composició pluripartidista que no tenen els altres consells. Res més, moltes gràcies.

(El Sr. President reprèn la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Vidal, pel torn del Grup PSM I EEM té la paraula el Sr. Orfila.

EL SR. ORFILA I PONS:

Sr. President, senyores i senyors diputats, La Llei 5/1989, de consells insulars, disposa que aquests elaboraran anualment una memòria sobre la gestió de les competències que se'ls ha atribuït per llei del Parlament. Igualment estableix que aquest es presentarà dins el primer trimestre de cada any, i que haurà de contenir el nivell i la qualitat de les funcions i serveis exercits. Després del debat mantingut fa dues setmanes en aquesta Cambra, pens que va quedar perfectament clar l'incompliment flagrant per part dels tres consells insulars del que es disposa a l'article 24 de la Llei de consells, en l'única competència transferida fins avui per llei del Parlament, la d'urbanisme i habitabilitat; i n'és una prova evident el fet que fins al dia d'avui, 2 de novembre del 1993, no s'hagi debatut al Plenari del Parlament les comunicacions del Govern que aquest havia de trametre una volta examina-des les memòries dels tres consells respecte de la gestió corresponents als anys 90, 91 i 92.

Estudiem, però, la primera de les comunicacions, la referida als anys 1990-91, i veurem com és així. Efectivament, el Consell Insular de Mallorca no remet la memòria d'aquests anys fins dia 6 de maig del 1992, el Consell d'Eivissa i Formentera ho fa el mes de juny, i el de Menorca no ha remès fins dia 17 de juliol. Així i tot cal assenyalar que la remesa pel Consell d'Eivissa i Formentera es refereix únicament a l'any 1991. No hi ha memòria referida a l'any 1990, com si no s'hagi exercit aquesta competència els mesos d'aquell any que va estar en vigor, segons expliquen a la memòria, que, per cert, senyors diputats d'Eivissa i Formentera- no està redactada en la llengua pròpia de les Illes Balears. I em permetin aquí un petit recordatori: Llei de normalització lingüística, article 34 "El Govern de la Comunitat Autònoma assegurarà l'ús de la llengua catalana en totes les funcions i activitats de caire administratiu que realitzin les institucions. Igualment hauran de procedir els consells insulars". Prenguin nota, perquè vostès incompleixen a cada vegada.

Incompliment, per tant, en els terminis per part dels tres consells. Però és que el Govern, una volta rebudes les tres memòries, el juliol de l'any 1992, no remet la preceptiva comunicació al Parlament fins dia 21 d'octubre de l'any 1993., quinze mesos després, i simptomàticament un mes després d'haver tramès la comunicació corresponent a la gestió de l'any 1992. Però si qualsevol incompliment dels terminis establerts per una llei representa ja un fet rebutjable, i molt més quan és l'administració qui incompleix, encara que sols sigui per l'exemple que es dóna als ciutadans; en aquest cas és especialment greu, pel fet que parlem de la gestió d'urbanisme i habitabilitat, que en els casos d'Eivissa i de Mallorca s'exerceixen per uns òrgans específics, les comissions insulars d'urbanisme, no plurals, és a dir on no hi ha presència de l'oposició, i per tant és en el debat de les memòries i a través de la comunicació que el Govern remet al Parlament com en tenim coneixement.

Estam per tant davant un element essencial del control democràtic de la gestió d'una competència importantíssima, i per tant hem de lamentar i rebutjar l'incompliment dels terminis prevists. Per quin motiu s'han produït, aquests incompliments? Mirin, senyores i senyors diputats, la causa real de l'incompliment dels terminis per part dels consells insulars l'ignoram, i és en qualsevol cas un incompliment de dos o tres mesos. El Govern, no obstant això, es torba quinze mesos en remetre la primera de les comunicacions, la referida a l'any 1990 i 1991, de tal manera que fins i tot arriben les del 1992 sense comptar amb les de 1990 i 1991. Quines són les motivacions per les quals el Govern ha estat quinze mesos en remetre aquestes memòries? Escoltant el Sr. Reus no hem arribat a cap conclusió. Ningú millor per explicar-ho que l'anterior conseller d'Obres Públiques i Ordenació del Territori, Sr. Saiz. I escoltin, senyores i senyors diputats allò que ens deia al respecte, a la Comissió d'Assumptes Institucionals d'aquest Parlament dia 25 de novembre del 1992. Deia "miri, Sr. Orfila, li contestaré molt ràpidament. Efectivament han enviat aquestes memòries, no durant el primer trimestre", explicava després: "les memòries que han enviat els consells insulars són exclusivament enumeratives d'actuacions, relació de plans aprovats, de llicències donades, de reunions celebrades, etcètera. Nosaltres" -i es refereix al Govern "enteníem que feia falta qualche cosa més per poder fer aquesta comunicació. Entenem que la llei volia dir qualche cosa més quan parlava d'una memòria que inclogués nivells i qualitat de les funcions i dels serveis exercits". I acabava dient "El Govern ha demanat, ha insistit que aquesta documentació era incompleta. Ha fet tot el que havia de fer, i crec que no se'ns pot fer responsable de res més a aquest respecte". I parla fins i tot de la possibilitat que el Parlament perdi el control de la gestió que tenen els consells insulars en aquesta matèria, considerant una qüestió greu aquesta possibilitat. Més clar, aigua.

La veritat és que després de rebre aquesta contestació de l'anterior conseller d'Ordenació del Territori, jo esperava amb una certa curiositat poder llegir el contingut de la comunicació del Govern que es suposa que hem de debatre, una comunicació que imaginava sucosa, densa, amb un contingut que obligués a la reflexió. I sincerament els he de dir que m'ha decebut profundament. Creuen vostès, senyores i senyors diputats, que es pot liquidar una qüestió important com aquesta, referida a l'exercici de la primera competència transferida als consells en deu línies, deu línies!

"Havent examinat les memòries", diu la primera comunicació del Govern, "el Govern constata pel que fa a urbanisme una línia de continuïtat en la tramitació dels expedients i en la resolució d'aquests, en la celebració de sessions periòdiques de les comissions insulars d'urbanisme. Pel que fa a les cèdules d'habitabilitat també s'ha mantingut un nivell similar a l'assolit en exercicis anteriors." Açò es tot el que diu la comunicació del Govern, la primera. Res més. Si no fos perquè coneixíem la vertadera opinió del que era conseller en aquell moment, la que he llegit abans, hauríem de pensar que el nivell d'incoscència del Govern ha arribat a límits perillosos. Però coneixent que el Govern era conscient -i tornaré recordar textualment- "feia falta qualque cosa més per poder fer aquesta comunicació", i que rebutja d'alguna manera el contingut de les memòries, he de pensar a partir d'aquestes valoracions, que el que intenten amb aquesta comunicació esquifida és liquidar aquest debat per la via de llevar-li contingut. I és evident que no ho podem consentir. L'advertència final del Sr. Saiz, que el Parlament pot perdre el control sobre els temes transferits ens preocupa, i les propostes de resolució que hem de presentar aniran en aquest sentit.

Creu el Govern que aquestes memòries responen a allò que la Llei de consells insulars a l'article 24 disposa? Creu el Govern -vostè ho creu, Sr. Huguet, sincerament?- que aquestes memòries inclouen una valoració del nivell i la qualitat de les funcions i serveis exercits pels consells insulars en aquesta matèria? En podem treure conclusions del seu estudi atent, de tal manera que puguem esbrinar si la gestió d'urbanisme i habitabilitat es fa de manera correcta?, si els mitjans materials, per exemple, i personals posats a disposició dels consells són o no suficients, o si la dotació econòmica també ho és? No. Vostès saben perfectament que no és així, i si diguessin el contrari, estarien contradient el que ha dit el propi representant del Govern aquí, en aquesta tribuna, i el que va dir el Sr. Saiz fa un any, i està escrit a un diari de sessions.

Sols la memòria del Consell Insular de Menorca entra -i encara molt de passada- en una valoració respecte de l'eficàcia en la tramitació i resolució dels expedients, res més. Cap valoració sobre la composició de les diferents comissions insulars. Cap valoració sobre la composició de les ponències tècniques. Cap valoració sobre el fet que a Mallorca, i a Eivissa i Formentera no s'hagi permès la presència de l'oposició a les comissions insulars. Ni una referència, pel que fa a les memòries de Mallorca i Eivissa Formentera, als re-

glaments d'organització i funcionament de les comissions insulars i les comissions tècniques. Cap valoració del nivell d'eficàcia, ni dels mitjans materials amb què es compta, ni de la dotació econòmica transferida,... I n'hi, de coses a dir! Es podria parlar, per exemple, de la presència dels assessors tècnics i jurídics facilitats pel Govern de la Comunitat Autònoma, en una demostració més del que té la direcció per al Govern dels consells.

S'hauria de parlar que fins i tot un dels assessors és membre del Consell consultiu de la Comunitat, en una aplicació *sui generis* de les incompatibilitats. S'hauria de parlar com es prenen les decisions, les més importants, en base a informes d'aquests assessors que fins fa ben poc es presentaven a darrera hora, i fins i tot oralment. I de les inspeccions en matèria de cèdules d'habitabilitat? Com qui d'açò no en parli ningú. No, no en parlen, perquè tampoc se'n fan, i així ens va. Però nosaltres sí que en volem parlar, i entenem que avui el Parlament el primer que hauria de fer és instar el Govern a fer complir allò que la Llei de consells estableix al seu article 24, i que açò servís perquè els consells refessin les seves memòries, i les fessin adequades a allò que la llei disposa.

Volem parlar, he dit, de les cèdules d'habitabilitat. Per cert, saben vostès que en molts de casos es dona la cèdula d'habitabilitat sense el certificat de final d'obra? Miri tenim aquí tres cèdules d'habitabilitat corresponents a edificacions il·legals, que no compten amb llicència d'obra, i en algun cas la fotografia que s'acompanya a la petició s'ha fet tan estratègicament que amaga la vertadera magnitud de l'obra, de l'obra que realment es fa.

I quantes inspeccions han fet? Mirin, de les 12.849 cèdules donades Mallorca l'any 1992, sols 29 certificacions per visites de camp. Serveixi d'avis als navegants, a qui pertocui: darrera les cèdules d'habitabilitat s'amaguen irregularitats clares, manifestes, i els ho advertim: en tornarem parlar, d'aquesta qüestió, en aquesta Cambra i on faci falta. En poden estar ben segurs, i molt més prest del que es pensen.

Volem parlar, per exemple, i aquesta n'és l'ocasió perfecta, de la presència del comissari polític dins les comissions insulars d'urbanisme, i com amb aquest presència el que es pretén és establir una forma de control no adequada sobre els consells per part del Govern, no adequada perquè n'hi ha d'altres, i que aquestes són precisament les descrites a la Llei reguladora de les bases del règim local, la qual cosa ha fet que reiteradament denunciéssim l'establert a l'article 3.2 de la Llei d'atribució de competències en matèria d'urbanisme i habitabilitat, com un element de molt dubtosa constitucionalitat. En volem parlar perquè, senyores i senyors diputats, si una virtut hauria de tenir aquest debat sobre l'exercici de la gestió de l'única competència transferida fins ara als consells, és la de propiciar la reflexió sobre el con-

tingut de la llei de transferències en aquesta matèria, entre altres coses, a partir de l'experiència dels primers anys de gestió.

I mirin si per al nostre grup és així, que de l'experiència acumulada en aquests tres anys de gestió pels consells en treim conclusions. I ja els podem anunciar, per exemple, la presentació pel nostre grup d'una Llei de modificació 9/1990, d'atribució de competències als consells en matèria d'urbanisme i habitabilitat, en el sentit de modificar el contingut de l'article 3.2. Volem dir que a algun consell el silenci administratiu s'ha fet pràctica habitual per no contestar els recursos sobre actes administratius de les comissions insulars d'urbanisme. Voldríem, per exemple, que com a fruit del debat que avui tenim al Parlament, aquesta Cambra deixi clar que s'han donat actituds ben diverses a cadascun dels consells insulars respecte de la composició de les comissions insulars d'urbanisme, i que la composició de les comissions de Mallorca, i d'Eivissa Formentera representa una forma de gestió poc clara i gens adequada a l'exigència de transparència que ha tenir la forma de dur a terme la gestió de qualsevol competència a les institucions democràtiques, i és en aquest debat on s'hauria de posar de manifest que la composició plural de la Comissió Insular d'Urbanisme a Menorca no ha representat cap element de digressió, cap impediment, cap trava per a un funcionament àgil.

Hem de dir, no obstant tot el que hem afirmat, que a la comunicació del Govern referida a la gestió del 1992, és el propi Govern que detecta les deficiències a les memòries i les qualifica de descriptives i essencialment esquemàtiques, amb l'excepció de la remesa pel Consell Insular de Menorca, que el Govern qualifica com la més completa, i que és aquesta memòria la que introdueix un element digne de ser tingut en compte, i que volem destacar convenient: es fa constar la necessitat de revisar la dotació econòmica de la transferència. Una qüestió interessant que entenem que s'ha d'introduir en el debat d'avui.

Però allò que ens ha xocat més de la comunicació és el lapsus freudià que conté quan parla de la ponència tècnica a Menorca. Diu textualment: "s'ha produït una modificació substancial a la comissió de la ponència tècnica de Menorca, integrant-hi els membres de tots els grups polítics, encara que açò no estigui establert legalment". Un lapsus freudià que imagin que deu estar produït pel constant debat sobre la composició dels òrgans específics que han de gestionar les competències transferides als consells. No, no s'ha donat entrada als membres de tots els grups polítics dins la ponència tècnica. Diu exactament la memòria de Menorca "s'ha produït una modificació substancial en la composició de la ponència tècnica, restant integrada principalment per tècnics" -no membres dels grups polítics- "del propi consell insular, i alguns representants de col·legis insulars, així com una representació de les entitats per la conservació de la natura declarades d'utilitat pública". Fins aquí la cita, i senyors del Govern, els recoman que llegeixin millor, no fos que l'escriure els faci perdre el llegir.

En qualsevol cas, vostès saben que a la Comissió insular d'urbanisme de Menorca, allà sí hi ha una presència plural, una representació dels diferents grups polítics del consell, encara que la majoria estigui molt escorada cap a dreta, i saben que aquesta composició, molt més democràtica que la de les altres comissions d'Eivissa i Mallorca, no la va decidir la majoria del PP actual. Quan el consell va configurar aquest òrgan aquesta majoria estava composta pel PSOE i EMM, i així consta a la primera memòria que remet el consell insular, signada pel seu conseller i el president del Consell Insular de Menorca, i després no varen dubtar a un moment -i així ho hem de fer constar- per mantenir aquesta composició. Ningú ho nega, però tampoc no s'han posat medalles que no els correspon dur.

Per tant, senyores i senyors del Govern, els vull recomanar una lectura més assossegada de la memòria del Consell Insular de Menorca, i veuran com no diu el que vostès han recollit a la comunicació. Així que la comunicació del Govern, a més de ser pobre inclou elements falsos, que no es corresponen amb la realitat.

Resumint, senyores i senyors diputats: les comunicacions que ha remès el Govern per ser debatudes per aquesta Cambra no entren en cap classe de valoració com s'han exercit les competències en matèria d'urbanisme i habitabilitat per part dels consells. Es detecta, en canvi, que a les memòries aprovades pels consells, i així ho diu el Govern, són pobres, incompletes, essencialment esquemàtiques, i que per tant s'incompleix l'establert a l'article 24 de la llei de consells, pel fet que -amb l'excepció de la de Menorca- no inclouen la valoració dels nivells i la qualitat de les funcions i dels serveis exercits. Es constata l'incompliment per part dels tres consells i del Govern dels terminis per remetre les memòries i les corresponents comunicacions. Es defuig per part de les comunicacions i les memòries entrar en la valoració dels efectes produïts per la presència dels dos representants del Govern, aquests dos comissaris de què els parlava, dins les comissions insulars; així com pel fet que les comissions insulars de Mallorca i d'Eivissa Formentera mantinguin una composició no plural. Es constata igualment a la memòria i a la comunicació referida a Menorca i a l'any 1992 una insuficiència de la dotació econòmica.

I acabat aquest resum: servirà -creuen sincerament senyors del Govern- aquest debat per l'objectiu pel qual està establert? Nosaltres pensam sincerament que no, que des del Govern s'ha plantejat amb voluntat de liquidar-lo ràpidament i sense problemes, i sols açò pot explicar la pobresa del contingut de les comunicacions, i la pobresa del contingut de la intervenció que feia fa un moment el representant del Govern. I des d'algun consell l'actitud -i acab, Sr. President- és la de superar l'incordi que representa qualsevol tipus de control democràtic, encara que en aquest cas es realitzi al cap de tres anys d'haver-se produït la transferència. I tindrem

ocasió perquè es demostrí el contrari del que deim. Tindrem ocasió que es demostrí, quan votem les propostes de resolució que aquí es presentaran, que hi ha voluntat de corregir els defectes, les deficiències que s'han detectat, que de ver hi ha voluntat d'entrar al fons de la qüestió. Qui són les comissions insulars d'urbanisme?, qui les compon?, qui forma la ponència tècnica?, quin motiu té?, quina valoració es fa al cap de tres anys d'aquesta experiència de la presència d'aquests comissaris polítics?, del guàrdies civils que continuen mantenint una forma de control anòma, inusual, rebutjable, totalment fora de lloc, dins les comissions insulars d'urbanisme, en una prova més de les ànsies de control i de tutela sobre els consells insulars des del Govern de la Comunitat Autònoma. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Orfila. Pel Grup Parlamentari SOCIALISTA, La Sra. Barceló té la paraula.

LA SRA. BARCELÓ I MARTÍ:

Sr. President, senyores diputades, senyors diputats. El debat d'avui de les comunicacions del Govern relatives a les memòries dels consells insulars sobre la gestió de les competències en matèria d'urbanisme i habitabilitat, amb la Llei de consells en la mà, hauria de tenir un objectiu ben clar i prou important, reafirmant el paper protagonista d'aquest Parlament en tot el procés de descentralització, donant al Parlament el paper director que li correspon. Els objectius haurien de ser avui els de reflexionar, prendre resolucions, debatre, vigilar, i controlar l'eficàcia de les gestions que s'han atribuït per llei als consells insulars. I que aquesta reflexió pugui servir per millorar lleis pròximes, o per corregir la llei que avui és en vigor; i també per controlar l'acció de govern en matèria de coordinació i de control dels consells insulars. Però per poder realitzar aquest debat avui aquí, en aquest Parlament, de control i de reflexió sobre l'eficàcia de la gestió de les matèries transferides, el poder executiu, com passa a qualsevol sistema democràtic, ha de respondre aquí presentant una valoració en forma de comunicació, de la feina realitzada.

Però per açò era necessari que les memòries incloguessin els nivells i la qualitat de les funcions i dels serveis exercits, i la valoració d'aquestes memòries per part del Govern. Som avui aquí al debat, i no tenim ni una cosa ni l'altra. Respecte de les memòries, el conseller ja ho ha assenyalat: pures descripcions, relacions enumeratives d'actuacions, relacions de plans aprovats, de llicències donades, de reunions celebrades. Fins i tot, com ja ha assenyalat l'anterior portaveu, el Sr. Saiz, l'anterior conseller, era capaç d'entendre que feia falta alguna cosa més que la documentació avui aportada pels consells insulars; "No hem aconseguit més informació, aquesta informació és incompleta" ens assenyalava.

Però el que avui ha gosat també assenyalar el conseller d'Obres Públiques és que aquí ningú és responsable de tot açò, ningú és responsable dels incompliments dels consells

insulars. Però amb açò nosaltres no hi estam d'acord. Sí en son responsables els membres del Govern, quan també hi manca, quan també és inexistent la comunicació del Govern avaluant la gestió realitzada d'aquesta primera transferència; perquè les dues fulles que apareixen a la comunicació, i la intervenció que ha fet avui el conseller demostren que qui ha escrit aquestes fulles i que qui ha fet aquesta intervenció gairebé ni se l'ha llegida. No s'han llegit les memòries, perquè aquestes dues fulles, és llegir l'artícle 24 de la Llei de consells insulars; i a més de copiar amb errors algunes valoracions que els consells insulars fan de la seva pròpia feina, l'error ja s'ha assenyalat: a Menorca els membres de l'oposició no som a la ponència tècnica, som a la Comissió insular d'urbanisme. Per tant és un error, una mala copiada. Però tampoc no es pot venir a dir aquí que és un bon nivell de qualitat dels serveis que es dona, per exemple a Mallorca, si només es miren les resolucions judicials estimatives de recursos interposats.

Això no es pot dir quan els números de la memòria, amb simples xifres estadístiques demostren que el 1991 d'un total de 75 recursos, 39 queden pendents de resolució, la majoria evidentment desestimats, i si no estàs d'acord, ja aniràs al jutjat; encara no en tenim el resultat. El 1992, d'uns 80 recursos interposats, 51 pendents de resolució, amb la mateixa característica, gairebé tots desestimats, 4 tan sols estimats, i si no estau d'acord, ja anireu al jutjat. Això senzillament no es pot dir amb aquests números, que els serveis tècnics siguin molt bons. Diria al contrari: és senzillament açò una demostració d'incompetència i de manca de rigor, i sobretot manca de respecte als administrats; com tampoc no es pot dir que sigui un bon nivell de gestió quan miram els nombres d'expedients sancionadors o pel servei de disciplina urbanística. Quan a 1992, l'any en què es crea el servei de disciplina urbanística al consell insular, ens trobam que no tenim cap expedient iniciat pel consell insular, cap. Els dos que hi ha resolts procedien del 1991.

Evidentment, per tant, i repetesc: la valoració que s'ha fet avui aquí per part del conseller, copiada de les valoracions que han aportat els consells insulars són totalment incorrectes, impresentables, i sobretot no responen en absolut a les xifres que es donen estadísticament a aquestes memòries. Així de clar, només amb els números en la mà. Bastava que es llegís les memòries.

Tenim açò: memòries insuficients, impresentables, silencis, valoració del Govern. I tot això quin objectiu té? Boicot al debat sobre urbanisme, boicot al Parlament, perquè estan dinamitant el més simple joc democràtic, que és no reconèixer les lleis del Parlament. Perquè ja ens diran qui controla la gestió en matèria d'urbanisme i habitabilitat que tenen transferida els consells insulars, si el Govern és incapaç aquí de presentar avui una valoració de la feina que realitzen. Però

insistim: volem el debat sobre la gestió d'aquesta primera transferència que han realitzat els consells insulars. Intentarem exposar aquí punts a debatre, si són possibles, d'aquest desenvolupament de la gestió.

Primerament no podríem fer manco que assenyalar les comissions insulars d'urbanisme, composició i organització administrativa. No els especificaré ni els llegiré la llei, tan just els faré la valoració dels resultats: el Govern el tenim que participa que participa en l'execució i la gestió d'una competència pròpia del consell insular. Dos membres hi han de ser presents obligatòriament. Els membres de l'oposició, elegits per sufragi, membres del consell insular, queden exclosos de la participació i del control de la competència transferida a dues illes, a Mallorca i a Eivissa, i hi participa a Menorca per qüestions purament històriques, perquè no els va tocar cap més altre remei, perquè evidentment de la manera que varen pujar al Govern, hagués estat molt fort treure'ns.

Obscurantisme total a Mallorca i a Eivissa: no hi ha públic, no hi ha mitjans de comunicació, no hi ha oposició. L'absurd arriba a tant, que fins i tot es nega a l'oposició el dret a saber quins són els expedients en tràmit. I per açò basta una mostra: comunicació Decret de Presidència, Consell Insular d'Eivissa i Formentera. Se sol·licita per part d'un portaveu la informació relativa als expedients pendents de tramitació. La contesta és contundent: "*vengo a no acceder a lo solicitado*", és a dir que ni tan sols es poden demanar les informacions.

A Menorca evidentment també es va modificar quan va pujar el Partit Popular al govern del consell insular, i es varen modificar dues coses fonamentals. Per una banda la composició de la ponència tècnica, amb un objectiu que també s'ha de valorar: el control presidencialista de la comissió, quatre tècnics nomenats pel president són substituïts per representants d'altres institucions com la comissió del patrimoni històric. I el segon punt, potser molt més important: la substitució dels assessors propis del consell, jurídic i tècnic, per assessors del Govern; això baix un conveni de cooperació, que li diuen, on la Comunitat Autònoma permet que fora del seu horari de treball -també excepcionalment, si hi ha autorització, dins l'horari de treball- estiguin a disposició del consell un arquitecte superior i un lletrat.

Tot açò no és gratuït, ens podria venir a costar 340.000 pessetes la reunió per tècnic. És a dir que de gratuït absolutament res. Però no només açò, no només el que ens costa. La valoració política quina és? Control polític del Govern, primera. I segona, dificultats en el funcionament de la pròpia comissió. Allò que el Sr. Conseller ha valorat com una cosa positiva, evidentment hem de dir que dificulta el funcionament de la Comissió insular d'urbanisme. El dificulta perquè la ponència tècnica quan fa les propostes d'acord ho fa sense tenir encara els informes jurídics que encara no es disposen, i perquè aquests en la majoria dels casos, o en molts de casos, es fan oralment i ni tan sols figuren a les actes. És a dir, quan hi ha un informe un poc complicat, evidentment es fa

oralment dins la comissió, i fins i tot ni figura a les actes, i així es pot demostrar. Un senyor demana a una comissió si l'informe jurídic evacuat *in voce* a la reunió de la CIU de 24.7.92, en relació d'un assumpte d'una planta envasadora de l'Enzell, la directora tècnica de la ponència tècnica contesta que no consta. No consta, per molt que aparegui relacionat als llistats de la memòria. Però evidentment aquí hi ha informes i informes. Els informes que demana l'oposició solen estar sis mesos perquè es tramitin, i en canvi hi ha altres tipus d'informes que són bastant més ràpids.

Segon punt: La improcedència de les declaracions d'incompetència per part de la comissió insular d'urbanisme a favor de l'autonomia d'habitatges familiars aïllats en sòl no urbanitzable quan es consideren annexos a una explotació agrícola. Això és criteri adoptat per la Comissió insular d'urbanisme, per exemple, de Menorca, i amb què estam en total disconformitat. Per què? Perquè el criteri que s'adopta és que quan el sòl tenguí un ús agrícola ramader, qualsevol cosa és possible. Bastava que un ajuntament declarés tot el seu sòl d'ús agrícola ramader perquè aquí s'ahgi acabat la història: aquí poden construir el que vulguin, perquè teòricament com que té un ús agrícola, perquè el sol hi està posat, ja està. Què passa?, que senzillament, a més de passar la competència als ajuntaments, cosa que dificulta la possibilitat de recurs, perquè no hi ha exposició públicament, evidentment facilita la construcció d'habitatges unifamiliars aïllats de manera bastant considerable.

El sòl no urbanitzable té una funció positiva. El Sr. Conseller ho ha assenyalat en la primera compareixença que va fer a comissió, que consisteix la seva utilització per finalitats agrícoles, ramaderes, forestals, i també més amplament amb la utilització racional dels recursos naturals. S'assenyalava així a la compareixença. Aquesta utilització pot exigir a vegades la realització de construccions, fins i tot d'habitatges, i quan és així la legislació urbanística ho ha de permetre. Però també s'ha de posar atenció que aquesta normativa no desnaturalitzi aquest sòl. És a dir, que s'ha de preservar el sòl rústic del desenvolupament urbà, i per tant és imprescindible justificar la necessitat de l'habitatge com a instrument de desenvolupament de l'explotació agrícola, i raonablement hem de dir que cap de les autoritzacions donades permeten aquesta justificació, ni per la superfície de les parcel·les ni pels promotors, moltes vegades societats anònimes sense cap tipus de vinculació amb l'economia agrària.

Moltes més coses li podríem dir: l'abús i la permissivitat, la discrecionalitat de les declaracions d'interès social. Açò queda palès en el llistat, on trobam bars, restaurants, bugaderies, discoteques, cementiris, camps de golf, etcètera; activitats en el medi rural sense cap justificació, fetes a l'esquena del planejament municipal, a voltes fins i tot en contra del propi ajuntament. Interès

social ja veim que és qualsevol cosa: tot en contra de la possibilitat dels municipis a decidir, i en contra de la planificació. Fins i tot n'hi ha que no caduquen: pòlisses d'assegurança per als purs especuladors.

Un altre tema que voldríem tocar són els treballs de disciplina urbanística. Ja hem assenyalat la feinada feta pel Consell Insular de Mallorca en aquest camp a l'any 1992: cap expedient iniciat per pura iniciativa seva, cap ni un. Açò l'any que creen el servei insular. Imaginin a les altres illes: a Menorca res, i no serà per manca de sol·licituds, cap expedient de disciplina. A Eivissa, de 10 que n'obren, en resolen 4. Déu n'hi do! I per açò tenim una gran valoració. Evidentment creim que la valoració és totalment, absolutament negativa en aquest camp, perquè no estam per manca d'infraccions, en absolut. Qualsevol mitjà de comunicació ens assenyalava que cada dia hi ha mil infraccions urbanístiques, i bàsicament al sòl rústic. Aquí cap importància ni una, i la gestió dels expedients de recursos és una altra història que també ja hem assenyalat, i que en cap cas el silenci respecte als administrats pot justificar que hi hagi una feina positiva en aquest camp.

Quina seria la valoració? Manca de control en l'exercici d'aquestes competències transferides, no sabem quina valoració se'n fa, no sabem què s'ha fet; no hi ha valoració. Manca de participació en la gestió, manca d'informació en la gestió, alt grau de discrecionalitat en la feina realitzada pels consells insulars, per les comissions insulars d'urbanisme, nul treball en la disciplina, lentitud en la resolució de recursos. Aquest és el balanç: un pobre -creim, un trist balanç de la primera transferència que es fa als consells insulars, i que va lligada a una manca de voluntat política, de debat i d'actuació en tota la feina de política urbanística. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Barceló. Pel Grup PP-UM té la paraula el Sr. Huguet.

EL SR. HUGUET I ROTGER:

Sr. President, senyores i senyores diputats. Jo coincidesc tal volta en la primera part de les valoracions que s'han fet avui aquí, i és que aquest és un dels debats importants que es produeixen a aquesta Cambra, sobretot per la referència en la mesura que debatem una de les competències, la primera, i única real, que gestionen els consells insulars i que va ser transferida per aquest Parlament a cadascun dels consells insulars en el seu dia. Ja en el seu moment vàrem manifestar que estàvem davant un nova experiència, una experiència dins la praxi parlamentària que no es dona a cap altre lloc, on un parlament controli per decisió de la llei corresponent, en aquest cas dels consells insulars, una competència que exerceixen els consells insulars com a pròpia. Açò seria tant com, per exemple, que per la mateixa Llei de bases de règim local que atribueix competències com a pròpies als ajuntaments o a les diputacions, el Parlament nacional, que és el que decideix, hagués de fer el control d'aquestes competèn-

cies anualment. Però així ho va voler aquest Parlament, i així, com que estam dins aquesta organització, venim aquí a donar-ne compliment.

Però aquest compliment em provoca en aquest moment una sèrie de reflexions en veu alta. La postura que ara té el nostre grup no és res més que la d'entrar a fer una sèrie de consideracions -i així ho faré- evitant entrar en qualsevol tipus de debat, perquè cada grup parlamentari ha presentat la seva postura. I jo vull aprofitar aquest debat no per anar a passar llista de quants d'expedients s'han tramitat o quants no s'han tramitat, quines cèdules d'habitabilitat, quantes inspeccions o no quantes inspeccions, perquè aquí serà molt mal de fer debatre aquests aspectes tan concrets i tan puntuals.

Per tant la primera reflexió que faig en veu alta és que estic convençut que estam davant un debat atípic totalment, que hi faltarà reflexió, perquè hi falta reflexió, no un debat d'una intervenció de rèplica i contrarèplica, sinó que els mateixos consells puguin explicar una sèrie de criteris de les seves actuacions; i per tant jo coincidisc amb el conseller al cent per cent que tal vegada farà falta establir uns criteris que unifiquin no solament ja la presentació de les memòries, sinó que unifiquin quin compliment mínim exigible es poden demanar als consells insulars, si és que es puguin demanar compliments mínims exigibles d'una competència que està transferida i que està exercida com a pròpia; com la coordinació intermunicipal o serveis supramunicipals, que és una competència pròpia que tenen les diputacions -o en aquest cas els consells- i no se'n dona compte al Parlament de Madrid. I açò hi dic aquí tal vegada un poc per referència als més nous, perquè va ser un dels articles més discutits quan vàrem fer la Llei de consells insulars, a veure quin tipus de control es plantejava, que si cedien competències als consells insulars, qui controlava qui; però és que per açò hi ha les memòries.

Per tant, hauran de fer una revisió d'aquestes comunicacions. Som dels que pensen, conseller, que efectivament aquestes memòries de cara a un futur hauran de tenir una altra tramitació, independentment que el debat final pugui ser davant plenari. Crec que és fonamental, i amb l'experiència que vivim avui, que aquestes comunicacions puguin anar seguides -perquè el Parlament té capacitat i potestat per citar a comissió informativa les altres autoritats o administracions- puguin anar precedides d'una informació prèvia de cadascun dels consells insulars dins la comissió corresponent amb tota una sèrie de conceptes o aspectes quant a la gestió pròpia de la competència. A partir d'aquí, moltes de les qüestions que s'han plantejat avui amb la postura defensada pels diferents grups, podrien ser clarificats dins una comissió, cosa que fa que avui sigui materialment impossible donar resposta, perquè tal volta haurien de sortir els responsables que gestionen cadascuna d'aquestes compe-

tències com a pròpia. I aquesta és la discussió i no una altra, baix el nostre criteri.

Però, què és el que ens importa a nosaltres com a grup en aquest moment? El que ens importa és la capacitat de gestió. És a dir, aquesta competència des que ha estat transferida als consells insulars s'ha convertit en una competència o en un exercici més àgil, més operatiu, més proper als administrats? Jo crec que sí. Només açò em fa valorar ja positivament aquest exercici de la competència, independentment de temes colaterals de composicions o no, que no és avui el tema, en el sentit d'entrar-hi. Però sí que s'ha convertit indiscutiblement en més àgil, més operatiu, més pròxim, fins i tot més controlable pels ciutadans, almenys en el cas de l'illa de Menorca, perquè és molt més pròxim. Ja el que té la responsabilitat d'haver de decidir és un organisme propi de l'illa, i per tant no un organisme diferit que ve de fora cap a dins. I això és el que a nosaltres ens importa.

Jo crec que la valoració, -i els que el coneixem, i jo presumesc de conèixer-lo des de fa molts d'anys- la valoració que vostè fa, és una valoració que encara que sigui de poques paraules, claríssima: la gestió és positiva, encara que hi posam una sèrie d'objeccions. Si en tost de parlar jo aquí, rallés el diputat Sr. Cosme Vidal, li faria el símil de la pel·lícula: "*apta para todos los públicos, con reparos*". En aquest cas, idò, l'exercici de la competència, amb la valoració que en fa la conselleria, és que és positiva per part dels tres consells insulars, amb una sèrie d'objeccions que és lògic que es facin: és la primera experiència que hi ha a aquesta comunitat autònoma, i a qualsevol altra, d'unes competències que exerceixen en aquest cas els consells insulars, que a un altre lloc serien les diputacions.

Entrant en l'organització. Jo crec que el control democràtic d'aquestes competències, o de la gestió que es fa de l'exercici de la competència com a pròpia, pot venir diferit de diverses maneres. En el cas concret de Menorca té la seva manera -com deim allà- de matar puces, i fa la composició d'una manera sobirana com ha entès el Consell Insular de Menorca, com va entendre abans i com ha entès ara, independentment del color polític. Perquè abans no és que hi hagués una majoria d'esquerrers, no; abans va ser un pacte institucional en el qual aquest senyor va tenir l'oportunitat de seure's amb el portaveu de l'Entesa de l'Esquerra, Sr. Joan López Casanovas, amb el Sr. Tirs Pons, i un servidor mateix, que vàrem acordar quina seria la composició de la Comissió insular d'urbanisme quan el Sr. Tirs Pons era president. I açò és el que s'ha respectat, ho vàrem fer a tres bandes, i així consta.

Açò és la manera, però nosaltres no tenim per què anar a imposar aquest mateix criteri als altres llocs. Tenen el seu dret a autoorganitzar-se, i així ho fan; no entrem en aquest debat. Control democràtic? El control democràtic s'exerceix perfectament, si el volen exercir sobre aquesta competència, a través dels plenaris. O és que a través dels plenaris no poden fer preguntes? Per exemple, jo li comunic perquè no es deixi enganar amb aquesta història. En el plenari poden

fer preguntes a la comissió de govern, que és monocolor a segons quins consells insulars o ajuntaments, exceptuant el de Menorca perquè així ho vàrem voler, a part que hi ha un grup que es va auto-excloure voluntàriament. Però sí que poden fer preguntes sobre aquest organisme, que depèn del consell insular, i poden fer preguntes sobre tot el que es tramita allà. Doncs amb la Comissió insular d'urbanisme passa tres quarts del mateix: si volen tenir aquest control, el poden fer. I ho dic jo en aquest moment, que tenim una organització que difereix dels altres consells insulars, però no seria honrat voler posar-nos com exemple que hagin de seguir els altres. Crec que aquí cadascú ja és major d'edat; i sobretot cada consell insular ha tenir autonomia plena dins els mateixos criteris de regular-se i fer el seu propi reglament.

Per acabar -miri si som breus en aquesta exposició- nosaltres valoram positivament aquesta comunicació. Creim que vostè ha fet un exercici valent d'auto-crítica quant a la tramitació de les memòries, que vostè mateix ha posat davant aquesta Cambra que açò no torni succeir, i que per tant es faci d'una manera regular i dins els terminis establerts. I jo l'animaria, Sr. Conseller, que si té qualche criteri de cara a endavant que pugui millorar part d'aquesta gestió, així es faci saber, criteri de què per altra jo he pres bona nota i he resumit amb el que ara mateix acab la meua intervenció, i no és altre que veure si som capaços d'establir unes normes mínimes de compliment quant als continguts mínims que ha de contenir cada memòria perquè més o manco estiguin uniformades totes les memòries. Crec que açò és positiu, perquè l'article 24 l'han complert, diguin el diguin, tant si hi ha 40 pàgines com si n'hi ha 3, una memòria descriptiva. Però si hi ha un desenvolupament d'aquest article que digui "i com a memòria entenem que com a mínim ha de contenir açò, i açò i açò i açò, crec que ens pot ajudar tots de cara al futur.

I em cregui, Sr. Conseller, que perquè aquest debat sigui ric, s'haurà de fer en les pròximes compareixences, sinó que hi ha d'haver una primera exposició dins una comissió informativa, que se'n pugui rallar, que d'allà surti la comissió real amb les propostes de resolució que serà el que farà autènticament el debat d'aquesta gestió. Per altra banda, només vull dir-li també que per part dels consells insulars haurem de fer un esforç, i estam disposats a fer aquest esforç de donar compliment, perquè si els consells no compleixen, el Govern tampoc no pot complir. I aquí estam tots, afortunadament o desgraciadament, cadascú que ho interpreti com vulgui, amb la doble condició de diputat i de conseller, i duplicam les valoracions. Aquest debat als consells també s'ha tingut, i per tant el que fa falta és que tal vegada entre tots siguem capaços de treure criteris conjunts que unifiquin el procediment d'elaboració d'aquestes memòries; i, el que és important, que unifiquin quins són els criteris mínims a complir per cadascuna de les administracions. Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Huguet. Més intervencions? Té la paraula el conseller Sr. Reus.

EL SR. CONSELLER D'OBRES PÚBLIQUES I ORDENACIÓ DEL TERRITORI (Bartomeu Reus i Beltran):

Sr. President, senyores, senyors. Molt breument els he d'explicar que estic molt confós el dia d'avui. Quan preparàvem a la conselleria aquest debat, ara fa un grapat de dies, vàrem analitzar el precepte de l'article 24; i llavors vàrem començar a estudiar la temàtica de la llei, i vàrem pensar que podíem fer ben poc amb una comunicació al Parlament en aquest tema, perquè només podíem entrar respecte a la informació que teníem, que eren les memòries. Respecte a règims competencials que marca la Llei de consells insulars com a pròpies i no delegades, que vàrem dir que en cap manera el Govern pot ser el jutge de la gestió diària d'un consell insular en matèria urbanística.

A mi em faria molta falta que per una altra vegada, per fer-ho bé, tengués ben clar exactament on el Govern es pot estendre en consideració a l'article 24. Tenc curiositat, perquè veig que hi ha posicions oposades. Puc tenir un punt de vista particular fet, però no obstant això, vostès són els consells insulars, i pens que serien vostès els que haurien realment de definir quin és el criteri. La llei avui en dia té un forat, la redacció és molt àmplia, res diu. Un (...) sistemàtica del 24 i el 25 ens condueix a pensar que estam molt limitats com a Govern; això pot ser bo o pot ser dolent. Jo els diré que aquesta figura del comissari polític, que vostès han dit, és l'únic nexa real de coordinació que tenim avui en dia a (...) insular. És l'únic, tota la resta no té més important. I com els he dit: Per favor, em diguin com ho he de fer per fer-ho bé, i sense que mai hagin de dir que aquest Govern té ànsies de tornar entrar en competències que no són seves. Dit això, res més. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Reus. Torn d'intervenció. Sr. Peralta, té la paraula.

EL SR. PERALTA I APARICIO:

Gràcies, Sr. President. He sortit aquí fora -perquè podia haver fet la meva intervenció des d'allà-, però la veritat és que resulta molt difícil la feina des de l'escó degut al galliner que hi ha en aquella zona de la sala, i que cada vegada va en augment el renou que es produeix allà darrera, fins l'extrem que fa pràcticament impossible poder escoltar les paraules darreres que ha dit el Sr. Conseller, a aquesta poca distància que hi ha, malgrat que hi ha aquests aparells que tenim aquí per rallar.

Seré molt breu. Simplement vull dir que hi hauria tal vegada grups que d'aquestes memòries voldrien treure la interpretació que la comissió insular d'urbanisme, o l'exercici

de les competències en matèria d'urbanisme i habitabilitat per part dels consells insulars haurien de ser una espècie de..., no diré guàrdies civils, perquè ja s'ha dit aquesta paraula, una espècie de gendarmes que haurien d'anar amb el garrot darrere, i haurien d'estar fent una persecució exhaustiva de tots aquells que tenen algun tipus de promoció. Jo crec, evidentment, que s'han fet actuacions que no són correctes, però que açò és un altre tema diferent del que s'ha d'expressar, o el que és la discussió de les pròpies memòries. Crec que per açò ja hi ha altres mecanismes dins el propi Parlament perquè es pugui, en tot cas, demanar responsabilitats, o dins els propis consells insulars, per l'incompliment de les normatives per part del promotor. Jo crec que sortir avui aquí a fer un aprofitament de la discussió d'una memòria, jo m'he estimat més entrar en les qüestions purament estadístiques, purament de funcionament i purament de gestió que expressen aquestes memòries, i m'he centrat fonamentalment en la primera intervenció en el Consell de Mallorca i en el Consell de Menorca.

Hi ha hagut un tema que ha sortit reiteradament en diferents intervencions, que és el tema de la composició de la Comissió insular d'urbanisme de Menorca, que semblava que hi havia una espècie de carrera a veure qui es posava més medalles al respecte. I han de tenir en compte que l'actual composició de la Comissió insular d'urbanisme de Menorca és possible degut a la composició política d'aquest Consell Insular de Menorca. Si els que formam part del consell haguéssim volgut...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Peralta, un moment. Jo voldria fer l'observació que aquest torn és en relació a la intervenció que ha fet el conseller, no a les postures suscidades pels altres grups parlamentaris. És a dir, que en aquest moment vostè fa una rèplica a la intervenció del conseller Sr. Reus, no a les intervencions prèvies dels portaveus dels diferents grups parlamentaris.

EL SR. PERALTA I APARICIO:

Sí, Sr. President. Ja com he dit al principi de la meva intervenció, donaré per conclosa aquesta intervenció, perquè realment m'ha estat absolutament impossible poder escoltar les paraules del Sr. Conseller degut a torn a repetir al galliner que hi havia per allà darrera. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Peralta. També pel Grup MIXT té la paraula el Sr. Vidal i Juan.

EL SR. VIDAL I JUAN:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Molt breument, a part que no tenim molt temps, per

valorar molt positivament la intervenció del Sr. Conseller d'Obres Públiques i Ordenació del Territori, aquesta darrera intervenció sobretot, i més que pel seu contingut, pel seu tarannà. Vertaderament reconèixer i demanar-nos que nosaltres, com a integrants dels consells insulars, li diguem què és que ha d'exigir, què s'ha de fer, crec que és molt important. I jo, amb tota modèstia, sí que vull aportar alguna cosa. Aquest article 24 de la Llei de consells insulars s'ha dit aquí que s'havia complert. Sr. Conseller, a pesar del que s'hagués dit, com ha explicat bé a la seva primera intervenció, sap -perquè també ha incidit en això- que per complir-se no s'ha de complir només una part, sinó que s'ha de complir quant a la valoració del nivell del servei. Aquí hi ha el *quid* de la qüestió.

Altres qüestions ens durien -com ha dit en una altra intervenció, però estic referint lligat a la de vostè- a consideracions que s'ha dit que no serien d'aquest debat, i que al final s'hi ha entrat. I això ens demostrat respecte a aquesta valoració de l'article 24 també que hi ha moltes maneres de matar puces, i s'ha dit aquí que cadascú les mata com vol, o com sap; però que nosaltres constatem aquí quina és la millor manera de matar aquestes puces, que no s'hagin de matar a canonades, que hi ha una fórmula. Crec que forma part d'aquest debat, i en les propostes de resolució que les vegin vostès, senyors del Govern, i vostès, senyors de l'oposició, les que farà aquest diputat a través del Grup Parlamentari MIXT com a aportacions a aquesta feina conjunta, que el pobre espectacle que s'ha donat avui aquí amb aquesta presentació, i sobretot -torn a repetir allò de les comparacions odioses- pel que respecta a algun consell insular, no es torni a repetir i ens serveixi de lliçó. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Vidal. Té la paraula el Sr. Orfila.

EL SR. ORFILA I PONS:

Gràcies, Sr. President. Gràcies, Sr. Reus per haver sortit, per haver fet possible aquesta rèplica, malgrat les recomanacions en sentit contrari que fins i tot arribaven als nostres escons, per l'alt to de veu amb què es produïen. Miri, Sr. Conseller, vostè planteja una bona pregunta: Com han de ser les comunicacions que el Govern remet a aquesta Cambra. I açò ens du a "per què ha de servir aquest debat, i quin és el sentit de l'article 24 de la Llei de consells?". Nosaltres entenem, Sr. Conseller, que aquest sentit no és un altre que una fórmula per mantenir un cert control parlamentari sobre una competència transferida als consells. I és obvi que del contingut de les memòries, i a partir de la comunicació del Govern, s'han de treure forçosament conclusions sobre quina ha estat la gestió dels consells en la matèria de què es tracta; i fins i tot permetre al Parlament d'instar els consells a propiciar els canvis que consideri necessaris. Aposto l'article 24 deixa clar quin ha de ser el contingut de les memòries que han de remetre els consells, un contingut que -vostè, Sr. Conseller ho ha fet evident, ho ha dit més d'una vegada avui en aquesta tribuna- en aquest cas no ha estat respectat pels

consells, i molt especialment pel Consell d'Eivissa Formentera, i en bona part pel Consell de Mallorca.

I el fet, Sr. Conseller, que aquests dos consells, el d'Eivissa Formentera i el de Mallorca, siguin els que precisament no han permès una composició plural de les comissions insulars d'urbanisme, fa que el debat d'avui adquireixi una importància major; ja que és l'única forma que l'oposició tenim d'entrar en el debat de la gestió d'una de les competències més polèmiques i controvertides, com és la d'urbanisme. Nosaltres ens plantejam, Sr. Conseller, a partir d'aquest debat, si aquesta transferència de competències als consells insulars ha representat un retrocés pel que fa a controls democràtics i participació de tots els grups en la gestió, o en el control almanco; i si succeirà sempre així.

És possible, per exemple, Sr. Conseller, que els consells de Mallorca i Eivissa decideixin en plenari qüestions mínimes referides a la gestió, previ dictamen, a més, de la corresponent comissió informativa i amb participació de tots els consellers de tots els grups; i en canvi puguin aprovar coses importants, com és un pla parcial, per exemple, des d'una comissió monocolor on l'oposició no hi té entrada, a la qual es nega si és precís la informació, com s'ha fet avinent amb la petició d'un membre del Consell Insular d'Eivissa sol·licitant en un moment determinat informació relativa als expedients pendents de tramitació a la comissió insular d'urbanisme de la seva illa? Miri, Sr. Conseller, al nostre grup li preocupa molt, precisament, aquesta composició de les comissions insulars d'urbanisme; i entenem que en el debat d'avui -i aquest és un dels sentits de la comunicació, i que es produeixi debat sobre ella en aquest Parlament- el Parlament hauria de constatar que hi ha hagut un exemple positiu en aquests tres anys de gestió, que ha estat l'illa de Menorca.

I, Sr. Conseller, si la composició de la Comissió insular d'urbanisme de Menorca ha estat el fruit d'un pacte institucional, hauríem de proposar solemnement que es fes un pacte semblant a Mallorca i a Eivissa i Formentera. O és que només els pactes s'han de fer o propiciar quan s'està en minoria? Nosaltres pensam que hauria de ser precisament tot al contrari -i acab, Sr. President-. Nosaltres pensam, Sr. Conseller, que a partir d'aquesta comunicació s'ha de debatre aquí el fet que les cèdules d'habitabilitat es concedeixin de forma poc rigorosa i sense inspeccions; hem de discutir els criteris de les declaracions d'interès social per part d'alguna, quasi totes les comissions insulars d'urbanisme; hem de debatre els criteris d'autoritzacions d'habitatges en sòl no urbanitzable, i del concepte d'habitatge annex a l'explotació agrícola, com també es parlava. De tot açò s'ha de debatre aquí, i s'ha de debatre a partir d'allò que diguin, d'allò que explicitin les memòries, i d'allò que reculli precisament el Govern a partir dels controls a què té dret a exercir sobre els consells insulars en ús de les competències que es reserva.

S'extreu aquest debat, totes aquestes preguntes que jo li planteig, Sr. Conseller, del contingut de la comunicació que ha presentat el Govern, i de les memòries dels consells insulars? No. Vostè sap perfectament que açò no és així, i que les memòries no són tals, ni la comunicació té el contingut que li hauríem d'haver exigít, atesa la importància de la qüestió.

Mirin, senyores i senyors diputats. La primera valoració que avui hauríem de fer és si aquest Parlament considera o no justa, lògica l'organització de què s'han dotat els consells per gestionar aquestes competències. No n'ha parlat vostè en absolut, Sr. Conseller, a la seva comunicació, i pràcticament no n'han parlat els consells insulars, amb l'excepció de Menorca, que és a més l'excepció democràtica en el funcionament de la gestió -segons la nostra consideració: nosaltres consideram que és així- d'urbanisme per cadascun d'ells. I començar per analitzar en profunditat el fet de la composició d'aquestes comissions insulars, i el paper que hi juguen els representants del Govern, aquests dos comissaris polítics de què parlàvem. I hauríem de fer-ho així perquè de l'experiència d'aquests primers anys de gestió, és d'allò que en podem treure conclusions que ens hauran de fer mantenir o rectificar el contingut de la pròpia Llei 9/1990, d'atribució de competències en matèria d'urbanisme i habitabilitat. Perquè vostès, senyores i senyors diputats no saben, perquè ho exerciten cada dia -acab, Sr. President-, una llei no és la Bíblia ni és la Constitució, i de l'experiència extreta d'uns anys gestió podem treure'n conclusions que a certs aspectes d'aquesta llei es poden, o s'haurien de modificar. El nostre grup n'és conscient, i serà avui aquest el sentit d'alguna de les propostes de resolucions que presentarem d'aquí a uns moments.

De tots vostès, senyores i senyors diputats, depèn que aquestes es prenguin en consideració, i que açò obligui a rectificar el contingut de la Llei que va atribuir les competències en matèria d'urbanisme i habitabilitat als consells; obligui, a partir de la instància que des d'aquest Parlament se'ls faci, a rectificar als consells insulars que no han permès que hi hagués una presència, i per tant un control democràtic que s'ha fet fins aquest moment; i hauríem d'obligar a rectificar l'actitud que es va mantenir des d'aquest Parlament quan es va aprovar la llei, en el sentit de potenciar dobles, triples i quàdruples controls sobre l'exercici, la gestió dels consells insulars, en una actitud que a nosaltres en ha semblat rebutjable, absolutament execrable. Nosaltres pensam que quan parlam de competències dels consells, de competència plena, s'ha d'entendre...

EL SR. PRESIDENT:

Acabí, Sr. Orfila.

EL SR. ORFILA I PONS:

Sí, Sr. President. Ja he acabat, gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Orfila. Sra. Barceló, té la paraula.

LA SRA. BARCELÓ I MARTÍ:

Sr. President, senyores diputades, senyors diputats. Estam encantats que estigui tan confós, Sr. Conseller. L'objectiu de la comunicació, l'objectiu del debat d'avui és bastant senzill. És un debat que havia de servir per controlar l'eficàcia de les gestions que s'han atribuït per llei als consells insulars. Si repassam el debat de quan es va produir la Llei de consells insulars i les esmenes que presentaven tots els grups, podem assenyalar que respecte a l'article 214 tots els grups insistien en la necessitat d'un debat, per tal d'avaluar. Tots els portaveus, fins i tot el del Partit Popular assenyalava que "*me parece muy bien que haya un debate anual*", tots assenyalàvem l'oportunitat de poder comprovar amb un debat aquí, al Parlament, quin era el nivell, la qualitat de la gestió que s'havia atribuït als consells insulars.

Com s'avalua una gestió? Hi ha criteris diferents, criteris purament formals, criteris d'execució, i també l'aplicació de criteris polítics a la feina que realitzam, perquè bàsicament realitzam una feina política que té uns objectius específics, i que feim feina sense cap tipus de directrius d'ordenació territorial. Criteris d'ordenació territorial? Tothom campa com pot, i per tant així van les coses.

Per tant el que avui interessava, avui discutim la gestió dels consells insulars en matèria d'urbanisme i habitabilitat, i per tant el debat d'avui era precisament la gestió d'urbanisme dels consells insulars, quina valoració feim, no tan sols del tràmit i del expedients que han passat, sinó evidentment també dels criteris polítics que apliquen, i quin és el resultat pràctic damunt el territori de la política que desenvolupa. I a partir d'aquí alguns han intervingut defensant que els criteris formals i d'execució eren molt bons perquè eren molt ràpids; però potser anant tan ràpids s'incompleixen molts dels principis que creim fonamentals dins un sistema democràtic. Per tant la coordinació quina hauria de ser? La coordinació no pot passar mai per comissaris polítics ni per convenis milionaris a favor de persones a doble jornada que interrompen i dificulten la feina de les comissions insulars d'urbanismes, sinó que perfectament podria passar al coordinació política perquè el Govern fos capaç d'elaborar unes directrius d'ordenació territorial clares, desenvolupés la legislació de què és competent, tirar endavant, respecte al sòl rústic, respecte a la Llei del sòl; i a partir d'aquí es podria avançar en la coordinació i el debat polític dels criteris a aplicar.

I tota aquesta feina està per fer. I aquí, com sempre, i no sabem per quina mala història, la discussió en termes és impossible. És impossible, cap dels tants dels que han intervingut per part del Partit Popular han estat

capaços de debatre cap tipus de criteri polític. Tan just interessa nombres i resultats, que -repètim- són molt bons de desmuntar, i que tampoc no s'han contestat.

Control democràtic de la feina realitzada pel consell insular: Preguntes? Ja hem assenyalat que ni tan sols tenen resposta. Què ens hi queda, si després aquí es dificulta el debat i no s'entra mai en la valoració política d'aquests criteris. Estam en total impropedència i ineficàcia. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Barceló. Té la paraula el Sr. Huguet.

EL SR. HUGUET I ROTGER:

Moltes gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sr. Conseller, molt telegràficament: constatar que hi ha hagut un incompliment en la tramitació de les memòries, que és cert, tan per part dels consells insulars, com després per part també del Govern de la Comunitat Autònoma, cosa que vostè reconeix, i que per tant s'ha de dir, i és una constatació real.

Valoració que en feim? Positiva, però millorable. I per açò estam, per millorar aquesta gestió. Com a nova experiència, la primera competència que exerceixen els consells insulars, crec que en termes generals satisfactòria per als administrats, que és el que realment importa.

Quant a revisió de les comunicacions, aquestes evidentment s'hauran de revisar, establint uns criteris d'homologació en els quals els consells insulars puguin elaborar aquestes memòries.

Quart: capacitat de gestió. S'ha demostrat que els consells són majors d'edat, i que una competència, que encara que no tengui molta quantificació econòmica, té un contingut polític tan important que tal vegada és la de més importància en un territori insular, en aquest cas de les Illes Balears, i els consells han demostrat tenir suficient capacitat de gestió en aquesta competència. Agradarà més o agradarà manco, però hem demostrat que es tenia, que s'havien normalitzat les comissions, tant la comissió insular com les comissions informatives tècniques, que ha estat més operatiu, que ha estat més pròxim, que l'administrat ha tingut un accés molt més directe amb l'administració quant a les competències que li són tractades en aquesta matèria.

Organització: No li agafi la temptació de voler-nos auto-organitzar, Sr. Conseller. Açò és una competència exclusiva dels consells insulars. I com li dic, em faci cas, cadascú tindrà la seva manera de matar puces; i tan democràtic és el que feim a Menorca com el que fan a les altres illes, mentre no es demostrï el contrari.

Quant al caràcter del debat: Debat anual? Sí, un debat anual. Què creu el nostre grup? Que s'haurà de millorar, que no podem venir aquí amb un debat, amb una comparei-

xença del conseller, explicació, rèplica i contrarèplica, i treure propostes de resolució; sinó que açò amb una comissió donaria molt més de si. Nosaltres proposarem que sigui així, encara que el debat final es faci després a plenari, que creim que seria coherent, convenient i ens enriquiria a tots.

Per tant, Sr. Conseller, jo li demanaria que no caigui en la temptació de voler desenvolupar l'article 24 mitjançant un decret; sinó que en tot cas en parlem tots junts a veure com es desenvolupa aquest article 24. Perquè jo li assegure una cosa: faci el decret que faci, ja li comunic que tot d'una se sortirà i es dirà que el Govern de la Comunitat Autònoma s'immiscueix en una competència pròpia, que vol auto-organitzar i vol dir com s'han de fer les coses quan açò és dels consells. Açò és així, la cançó és aquesta, no n'hi ha d'altre. Segueixi amb la voluntat de millorar, que entre tots l'ajudarem, i indiscutiblement que les propostes aquestes de resolució serveixin si més no per establir uns criteris d'unificació. Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Huguet. En aquests moments hauríem de suspendre la sessió durant un temps de seixanta minuts. S'obri un termini de presentació de propostes de resolució per part de grups parlamentaris en el Registre d'aquesta Cambra. Jo, fent un exercici d'autodisciplina, demanaria a tots els grups que ens proposàssem que aquest termini per presentar propostes de resolució fos només de mitja hora. En conseqüència, a les set es tancaria el Registre a aquestes efectes; a les set també es reuniria la Mesa del Parlament per qualificar la congruència o incongruència de les propostes de resolució presentades, es donaria tot d'una aquest criteri als grups parlamentaris, perquè poguessin conèixer les propostes de resolució dels altres grups; i a les set i mitja en punt començaria la darrera part d'aquest plenari.

Se suspèn, idò, la sessió fins a les set i mitja en punt.

Senyores i senyors, recomença la sessió. Passarem a continuació al debat en relació a les propostes de resolució presentades. Aquest debat anirà de la següent manera: Hi haurà en primer lloc d'intervenció de cada grup per defensar les seves propostes de resolució. Una vegada el grup hagi fet la defensa de les seves propostes s'obrirà un torn de cinc minuts de fixació de posicions dels altres grups; i una vegada acabat aquest mateix sistema per cadascuna de les propostes de resolució dels distints grups parlamentaris, es passarà a votació.

En conseqüència començam en primer lloc per la defensa de les propostes de resolució del Grup Parlamentari MIXT. Té la paraula...

EL SR. VIDAL I JUAN:

Sr. President, per una qüestió d'ordre. A veure si podríem repartir-nos el temps, i aquest diputat defensaria les propostes 1, 2 i 4, mentre que el Sr. Peralta defensaria la proposta número 3.

EL SR. PRESIDENT:

Perfecte, Sr. Vidal. Té la paraula, idò, en primer lloc el Sr. Peralta.

EL SR. PERALTA I APARICIO:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Per defensar aquesta tercera proposta de resolució del Grup Parlamentari MIXT en el sentit que una vegada s'ha fet una constatació, fins i tot per part del propi representant del Govern que la memòria que estava més completa era la del Consell Insular de Menorca, en aquest sentit és evident que no es pot des d'aquí, des del Parlament, ni tan sols des del propi Govern, d'acord amb la normativa vigent, incidir en quina ha de ser de les comissions insulars d'urbanisme. Açò és una competència que correspon a cadascun dels consells insulars dins la seva pròpia autonomia que tenen en aquest sentit. Però no obstant això, ja que s'ha constatat aquesta millor o més completa presentació d'aquesta memòria, i que açò representa que al mateix temps al Consell Insular de Menorca hi ha una composició plural de la Comissió insular d'urbanisme, en aquest sentit es voldria amb aquesta proposta de resolució, que deman que sigui aprovada per tots els grups, constatar que aquesta plural composició de la Comissió insular d'urbanisme permet l'obtenció d'un major nivell de qualitat en la seva gestió, en benefici de tots els administrats. I açò és en definitiva el que es proposa amb aquesta proposta de resolució.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Peralta. Té la paraula el Sr. Vidal.

EL SR. VIDAL I JUAN:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. També molt breument, perquè fins i tot podríem dir que les nostres propostes es defensen en els seus propis termes; però no obstant això cal afegir que estan redactades amb un sentit constructiu i en la mateixa línia -tot s'ha de dir- que ha apuntat el representant del Govern.

Però perquè no quedi en això, en una simple constatació d'aquests aspectes que d'alguna altra banda poden tenir un caire positiu, però que si ha de sortir una exigència de compliment per al futur, nosaltres demanam en primer lloc, pel que fa referència a la proposta número 1, que el Parlament de les Illes Balears insti el Govern de la Comunitat Autònoma a exigir en relació a la competència atribuïda sobre urbanisme i habitabilitat als consells insulars, l'estricta compliment del que preveu l'article 24 de la Llei 5/1989, de 13

d'abril, de consells insulars; o sigui la totalitat de l'article, no només una part, no només que es remeti aquí, sinó que elaborin anualment una memòria sobre la gestió de les competències que els hagin estat atribuïdes per llei del Parlament, que inclogui els nivells de les funcions i dels serveis exercits, així com l'obligació -perquè això també és molt important- que es compleixin els terminis de presentació, o sigui dins el primer trimestre de cada any.

Per una altra banda també creim que el Parlament ha d'instar el Govern que, tal i com preveu l'article 24, presenti, un cop examinades les memòries anuals sobre l'exercici d'aquestes competències esmentades, remeti, però fixar un termini, no com ha passat ara, sinó que tenguí un termini d'un mes a comptar des de la recepció de les memòries, per remetre al Parlament la corresponent comunicació per tal que es pugui debatre aquí.

Finalment, crec que és una cosa que tots els grups, no he tengut temps de veure les altres propostes, però crec que devem coincidir tots, perquè s'ha dit aquí abans, que el Parlament insti el Govern Autònom que dicti criteris d'homogeneïtat als consells insulars en relació a les futures memòries anuals sobre l'exercici d'aquestes competències en matèria d'urbanisme i habitabilitat, i sobretot quant a la valoració dels nivells dels servicis que s'hagin prestat. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Vidal. Grups que volen fixar la seva posició? Pel PSM I EEM té la paraula la Sra. Vadel.

LA SRA. VADELL I FERRER:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. En relació a les propostes de resolució que presenta el Grup MIXT volem dir que tant a la primera com a la segona, que ens sembla que és una pretensió per part del grup, i per part de tots, del compliment de la llei, el nostre grup votarà favorablement. Ens sembla que és ben necessari, com ja ha quedat ben constatat en els debats que hi ha hagut per part dels diferents membre d'aquest Parlament, que la llei s'havia incomplet, i per tant nosaltres donam suport a aquesta proposta del Grup MIXT perquè la llei es compleixi, tant a la primera com a la segona.

Després, la tercera diu que els consells insulars puguin tenir una representació més ampla de totes les forces polítiques representades. S'ha vist i ha quedat ben demostrat que el Consell Insular de Menorca té una composició plural dins la Comissió insular d'urbanisme, i no ha suposat cap extorsió de cara al funcionament d'aquesta comissió. Per tant, no veim de cap manera que els altres consells, de Mallorca i d'Eivissa i Formentera no puguin també donar participació als altres grups, que

actualment estan a l'oposició; sobretot -ja ho ha dit el Sr. Peralta- poden donar una major qualitat al servei que presta la Comissió insular d'urbanisme.

I quant a la quarta proposta de resolució, hem pogut veure també que a les memòries presentades pels diferents consells insulars hi havia unes diferències notables entre unes i les altres. Per tant, no hi és de més que es fixin uns criteris perquè sigui més homogènia la presentació i perquè es puguin comparar millor els serveis que es donen i les actuacions preses per cada consell insular. Per tant el nostre grup, PSM i EEM, donarà el suport a aquestes quatre propostes de resolució que presenta el Grup MIXT. Moltes gràcies,

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Vadell. Pel Grup Parlamentari SOCIALISTA la Sra. Barceló té la paraula.

LA SRA. BARCELÓ I MARTÍ:

Gràcies, Sr. President. Respecte de les dues primeres propostes, evidentment són fets certs i comprovables; és una obvietat, com aquell qui diu, demanar l'estricta compliment del que preveu l'article 24, i que per tant les memòries remeses pels consells insulars incloguin els nivells de les funcions, dels serveis exercits, i els nivells de la seva qualitat. Això, evidentment, és una obligació, i per tant una reiteració que evidentment estaloni, perquè aquí avui molts, fins i tot el conseller, han coincidit en aquestes mancances. També un mes és un temps suficient com perquè el Govern pugui remetre aquestes memòries, i que per tant pugui fer aquesta comunicació i es pugui debatre, i no esperar un temps que, per altra banda, la comunicació no justifica.

Respecte al tercer punt: una plural composició de la comissió insular d'urbanisme en millora el funcionament. L'oposició hi participa, i per tant a nivell d'informació és molt més clar. Però açò no és suficient, encara que estaloni aquesta proposta, nosaltres en tenim una que fa un poc més una passa endavant. No és suficient, perquè les comissions insulars d'urbanisme no tenen en compte ni la proporcionalitat de la representació; pensam que són competències pròpies dels consells insulars, i que per tant aquestes s'han d'exercir per part del plenari del consell insular; i que per tant qualsevol organisme autònom a aquest plenari és totalment incorrecte i innecessari. I també hi mancava aquesta necessitat de control del Govern dins les comissions insulars d'urbanisme. És una passa més la pluralitat, però ens feim molt enfora que siguem capaços de tirar endavant una competència pròpia des del plenari, des de la representació política del propi plenari, amb plenes responsabilitats, sense controls de comissaris del Govern. És una passa però, repetesc, no és suficient.

Al quart punt, és clara la necessitat que es dictin unes normes per tal d'elaborar aquestes memòries. Així i tot creim que la millor manera seria desenvolupar reglamentàriament l'aplicació de l'article 24. És la manera concreta, l'ins-

trument que té el Govern per tirar endavant aquesta claredat de criteris, i s'ha de fer a partir d'un reglament que pugui desenvolupar, Seria un aclariment que en tot cas podria fer el portaveu del Grup MIXT, i si és d'aquesta manera, si és a través del desenvolupament reglamentari d'aquest article, li donaríem suport. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Barceló. Pel Grup PP-UM per fixar la posició té la paraula el Sr. Huguet.

EL SR. HUGUET I ROTGER:

Moltes gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Molt breument, per dir que donarem suport a la proposta de resolució número 1, que va més o manco encaminada a reflectir a manera de proposta el que ja havia manifestat tant el conseller d'ordenació del territori en la presentació de les memòries, com un servidor en la fixació de la nostra posició respecte a aquest debat.

Al punt número 2 també li donaríem suport, sempre que ens acceptessin un transacció, i és que en tot de ser en el termini d'un mes a comptar des de la recepció d'aquestes, fos en el termini de dos mesos. I li explicaré per què, Sr. Vidal: en el termini d'un mes vol dir que s'ha de fer tota l'anàlisi de les tres memòries que s'han rebut, s'ha de fer aquesta comunicació, ha de passar a Consell de Govern, que ho ha d'aprovar, i després ser remès al Parlament. Jo crec que seria fins i tot beneficiós donar un termini no molt llarg, sinó de dos mesos, perquè aquesta anàlisi es pugui fer amb la serietat i el rigor que açò comporta, i passar després pel tràmit adient, que és l'aprovació de la comunicació, i la seva posterior remissió per acord de Consell de Govern al Parlament, que és així com s'ha de fer aquesta tramitació. Jo li proposo aquesta transacció, i si és acceptada diríem que sí.

Respecte del punt número 3 fa molt mal rallar en aquest moment al portaveu del Grup Parlamentari PP-UM, perquè té també la condició de ser el president d'un consell insular; però amb tota honestat li he dir que açò consideram, independentment de la valoració que es pugui fer si és millor un lloc o l'altre, que aquesta és una autèntica autonomia, d'autoorganització dels propis consells insulars, i que amb la seva capacitat d'autoorganització són els que han de fixar els criteris de composició i també quant al reglament de funcionament. Açò, que ho digui jo, crec que pot tenir fins i tot una certa justificació pel fet que nosaltres mantenim un altre criteri distint, perquè entenem que és aquest el que hem de mantenir nosaltres, concretament a l'illa de Menorca; però supòs que des del Parlament cauríem en una equivocació si volguéssim fer models estàndards d'organització a les tres illes. Jo crec que açò és una competència exclusiva de cada consell insular, i en tot cas en aquest tema en concret, supòs que hi haurà pro-

nunciament per part dels tribunals que determinaran que aquesta capacitat és real o no. Ja n'hi ha hagut una que ha determinat que sí era real, que els consells tenien potestat per autoorganitzar-se encara que no hagi....

EL SR. PRESIDENT:

Fixi posició, per favor, Sr. Huguet.

EL SR. HUGUET I ROTGER:

Jo estic fixant la posició en torn al perquè deim que no a açò. I deim que no a açò precisament perquè avalam aquesta potestat d'autoorganització dels consells insulars.

I quant a la quarta, és bastant coincident amb una que tenim nosaltres, el tema de criteris d'homogeneïtzació. Nosaltres hi estam d'acord, i consideram que així s'ha de fer, per evitar que hi pugui haver tres memòries totalment diferents, i que cadascú interpreti quin és el sentit de l'avaluació que ha de fer de la gestió per part dels consells insulars. Creim que han de mantenir un mínim de criteris als quals s'han de subjectar els tres consells insulars, com a mínim; independentment que després cadascú la pugui desenvolupar de la seva manera. Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Huguet. Sr. Vidal, en relació a les propostes del Grup Parlamentari MIXT s'han fet per part del Grup SOCIALISTA i del Grup PP-UM dues peticions de transacció. M'agradaria saber únicament la postura del seu grup en relació a aquestes qüestions, no per entrar-hi a debat.

EL SR. VIDAL I JUAN:

Gràcies, Sr. President. No per entrar en debat, sinó tal com ha dit, per dir, a part de l'agraïment a la quasi total unanimitat en donar-los suport, que, en aquesta línia precisament, acceptam les dues propostes de transacció; que si els altres grups ho troben bé, nosaltres els acceptam; tant pel que respecta al Grup SOCIALISTA referida a la proposta número 4, que s'inclogui la menció -si ho entès bé- que aquest dictat de criteris de fer homogènies les memòries dels consells insulars, es faci mitjançant un desenvolupament reglamentari de l'article 24. Jo ho entès així. Per nosaltres no hi ha cap inconvenient perquè naturalment, i aquí sense entrar en debat he de dir que també podria ser una obvietat això.

I pel que fa al Grup Parlamentari PP-UM, doncs també acceptar ampliar aquest termini d'un mes a dos mesos ens pareix correcte; i precisament perquè aquest termini és el que fa que no sigui una obvietat ni el punt 1, ni el punt 2 sobretot, que és que fa referència aquesta proposta d'esmena. Per tant, les acceptam per la nostra part.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Vidal. Passam a la defensa de les propostes de resolució. Sí, Sr. Huguet, per què em demana la paraula.

EL SR. HUGUET I ROTGER:

Gràcies, Sr. President, perquè entenc que quan es presenta una transacció hi ha d'haver el pronunciament de tots els grups polítics, em pens. I en aquest cas concret en la transacció número 4, la portaveu del Grup SOCIALISTA la fa en base a una resolució que té presentada el Grup SOCIALISTA, en la qual el nostre posicionament que es faci mitjançant decret -perquè és un decret, si s'ha de fer amb el reglament ha de ser amb un decret- nosaltres no hi estariem d'acord. Sí amb establir criteris d'homogeneïtzació, però no amb fer un decret de desenvolupament de l'article 24, pel que pot suposar d'interferència amb altres àmbits de la competència dels consells.

EL SR. PRESIDENT:

Efectivament, per admetre una transacció a tràmit hi ha d'haver acord de tots els grups parlamentaris, en conseqüència passarà a votació la proposta tal com venia redactada inicialment.

Passam al torn del Grup PSM I EEM. Sr. Orfila, té la paraula.

EL SR. ORFILA I PONS:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Com poden comprovar si tenen les propostes que hem presentat tots els grups, les dues primeres del Grup PSM I EEM fan referència a l'incompliment per part dels tres consells dels terminis establerts per l'article 24 de la Llei de consells per presentar les memòries corresponents als anys 1990, 1991 i 1992. EL fet de no respectar els terminis prevists a normes i lleis per part dels ciutadans els sol ocasionar problemes i perjudicis, i no és lògic que constatant l'incompliment reiterat per part dels tres consells insulars aquesta Cambra no ho faci avinent i rebutgi aquesta forma de procedir per part de qui hauria de donar exemple d'un respecte escrupolós de les lleis.

La reiteració en aquest incompliment, que ha fet que les memòries de l'any 1992 tampoc no s'hagin remès dins el primer trimestre del 1993, és demostratiu de la necessitat que aquesta Cambra insti els consells a complir, i també ho faci respecte de l'injustificat retard de quinze mesos per part del Govern per remetre la comunicació corresponent.

La dignitat d'aquest Parlament obliga avui a denunciar aquest fet. No fer-ho significaria aprofundir l'enclot-

xa, massa gran ja, existent entre ciutadans i administració. Cap autoritat moral pot tenir a l'hora de fer complir la llei aquell governant que no comença per complir-la ell mateix. El rigor en exigir aquest compliment ha de començar efectivament per la pròpia administració, i quan és el Govern d'una institució que incompleix, tenim el deure moral de rebutjar aquest fet i d'exigir un canvi d'actitud. I no em diguin que fa ja dues setmanes es va discutir una proposició no de llei instant el Govern a remetre les comunicacions que avui hem debatut. No ens obliguin a recordar-los que feia dos anys que el Parlament de les Illes Balears havia aprovat una resolució la mateixa instància, sense que per part del Govern es produís cap reacció. Acotar el cap i reconèixer la biga dins el propi ull és l'únic que pot donar legitimitat a qui tantes vegades detecta la palla dins l'ull d'altri.

La proposta número 4 és fruit de la constatació també prou evident que el contingut de les memòries no respon a allò que la Llei de consells estableix, i no en podem retreure un afany perfeccionista o una exagerada tendència a trobar fallades en les actuacions de consells i de Govern. No som nosaltres qui primer hem detectat aquestes deficiències, i com han pogut comprovar a la primera intervenció, quan debatíem la comunicació, va ser el propi conseller Sr. Saiz, i avui el Sr. Reus, qui ens han informat, han reconegut l'existència d'aquestes deficiències. I jo els vull recordar, senyors i senyors diputats del PP-UM que era el Sr. Saiz que deixava clar que el propi Govern va insistir reiteradament davant els consells que la documentació remesa era incompleta, deixant clar que en qualsevol cas no es pot fer responsable al Govern d'aquesta actitud dels consells. Es pot dir d'una manera més clara que els consells incomplien?

L'objecte de l'article 24 de la Llei de consells no és altra que el d'assegurar el control parlamentari sobre l'exercici d'unes competències transferides als consells insulars; i l'única manera possible de fer-ho és aquest debat anual, on no n'hi ha prou amb conèixer quina quantitat d'expedients s'ha vist, o quantes cèdules d'habitabilitat s'han donat, sinó, i molt especialment, entrar en la valoració dels nivells i la qualitat de les funcions i els serveis exercits. Si el nostre Parlament calla avui i consent que es donin com a bones aquests memòries, no estarà demà legitimat per exigir als consells altres compliments. Estam davant la primera competència assumida pels consells, a partir d'una llei aprovada per aquesta Cambra. No podem per tant crear un precedent que resultaria perillosíssim en acceptar el contingut d'unes memòries que el Govern ha denunciat com a simplement esquemàtiques i únicament descriptives.

EL fet que la memòria referida al 1992 del Consell Insular de Menorca entri a valorar la insuficiència de la dotació econòmica actual, i que taxativament parli de la necessitat de revisar-la introdueix un element d'interès. Efectivament, un dels aspectes de més interès d'aquest debat sobre la primera competència transferida ha de ser comprovar si les dotacions de cada transferència són o no les adequades. Des de Menorca es demana específicament que es revisi per insuficient; i recollint aquesta demanda proposam la constitució d'una

ponència que estudiï la possible revisió d'aquesta dotació econòmica.

La proposta número 6 ve motivada per la inexactitud continguda a la comunicació del Govern, suposam que per una lectura poc acurada de la memòria del Consell Insular de Menorca. No és cert, per descomptat, que s'hagi modificat la composició de la ponència tècnica, donant entrada als grups polítics, i per tant el Govern ha de reconèixer que ho va llegir malament i va escriure més malament després.

La retirada per part del Govern del projecte de llei que pretenia regular el funcionament dels consells insulars en l'exercici de les competències delegades o transferides, i el propi contingut del debat de la setmana passada de presa en consideració de la Llei d'atribució de competències en matèria d'ITV i d'assistència social, així com la intervenció del conseller de la Funció Pública a la Comissió d'Assumptes Institucionals fa quinze dies ens permeten pensar que quelcom està canviant dins el Govern i dins el grup que li dona suport. La denúncia reiteradament formulada pel PSM I EEM, així com pels altres grups de l'oposició parlamentària, respecte de l'existència i composició d'uns òrgans específics encarregats de gestionar cadascuna o alguna de les competències transferides sembla que ha arribat a trobar ressò al Grup Parlamentari del PP-UM i dins el propi Govern. És cert que el fet que UM es mostrés obertament contrària a l'existència d'aquests òrgans específics no plurals era un element condicionant. Però sembla que les garanties donades pel Sr. Palau fa una setmana des d'aquesta tribuna serien demostratives d'un canvi de criteri respecte d'aquesta composició monocolor d'unes comissions o òrgans específics que des de l'oposició no hem dubtat en qualificar d'anticonstitucionals i poc democràtics.

Però si el Sr. Palau es mostrava disposat a suprimir l'article 2 de la Llei d'atribució de competències en matèria d'assistència social, pel que s'establia la creació d'aquest òrgan específic, la realitat és que pel que fa a l'única competència transferida fins a aquests moments, la d'urbanisme i habitabilitat, es manté una composició no plural de les comissions insulars d'urbanisme...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Orfila, procuri en la seva intervenció no obrir debat, perquè als altres grups no els don més possibilitat que un torn de fixació de posicions. Si continuem en aquesta línia, haurem de donar torn en contra, i allargàriem innecessàriament aquesta qüestió. En conseqüència, procuri cenyir-se a la defensa de les propostes de resolució.

EL SR. ORFILA I PONS:

Gràcies, Sr. President, m'hi cenyiré. L'oportunitat del moment per promoure un canvi en la composició de les comissions de Mallorca i Eivissa és evident. L'experiència de la Comissió insular d'urbanisme de Menorca, on s'ha respectat la pluralitat, és demostrativa que no tenen sentit les suspicàcies sorgides a les altres illes; i el compromís del Sr. Palau en nom del PP-UM augura un canvi en el criteri que ha fet possible una composició no plural d'aquestes comissions, exactament allò que el Sr. Palau es declarava disposat a suprimir en la proposta referida a assistència social. Perquè supòs que ho vaig entendre bé, i la renúncia a què es feia referència la setmana passada a constituir òrgans específics que puguin tenir una composició no plural per gestionar competències transferides, no es referia sols a competències poc importants en contingut, com les que discutíem la setmana passada; açò és evident que representaria una burla. És avui, per tant, el moment òptim per manifestar des del Parlament de les Illes Balears que cal encoratjar el manteniment de la composició plural de la Comissió insular d'urbanisme de Menorca, alhora que instam els consells de Mallorca i d'Eivissa Formentera a seguir aquest exemple.

Des de l'esquerra governant a Menorca el 1990 i 1991 es va fer possible aquesta composició plural. L'EEM en el seu moment es va rompre el pit per fer possible que hi hagués representació del PP -llavors a l'oposició- dins aquesta comissió insular d'urbanisme; i hem de reconèixer que l'adveniment del PP al govern del consell insular, un adveniment un tant estrany i poc usual, ha mantingut la mateixa composició, demostrant que era perfectament aquesta opció, fos qui fos el qui governi.

Aquest és el contingut de les propostes de resolució 7 i 8, i esperam que avui es confirmi el canvi d'actitud, d'acord amb l'esperit de la intervenció del Sr. Palau de fa una setmana, quan contestava el Sr. Vidal, que imagin que deu escoltar ben atentament aquesta intervenció. Ens decebrà novament? Nosaltres pensam que no; no volem obrir debat, Sr. President, té raó.

La proposta novena fa esment a la presència distorsionadora i innecessària dels dos comissaris -perdó, dels dos representants- del Govern dins la comissió insular d'urbanisme. Del contingut de les memòries i de la comunicació referida...

...és la Presidència que m'ha de cridar a l'ordre. No és ver, Sr. President? Del contingut de les memòries i de la comunicació referida als tres primers anys de gestió urbanística dels consells n'hem de deduir el caràcter innecessari d'aquesta presència, una presència que nosaltres consideram a més destorbadora pel que té de modificació de la representació de les forces que componen els consells insulars. Estic convençut que a ningú que a un òrgan creat pel Govern de les Illes Balears per gestionar una competència venguda de l'Estat s'hi imposés la presència de dos comissaris polítics d'aquella administració, designats per qualsevol dels ministeris. És lògic, per tant, que una volta comprovam el caràcter

perfectament prescindible d'aquests dos representants, el Parlament, des de l'actitud de defensar l'autonomia real dels consells insulars, quan debat la gestió d'aquests tres anys, insti el Govern a proposar la seva supressió per la via de modificar la Llei 9/1990. Sigui com sigui, senyores i senyors diputats, si el Govern no té aquesta iniciativa, ja els puc anunciar que la tindrà el nostre grup ben prest.

Quantes obres no acabades deuen rebre la cèdula d'habitabilitat? -i acab, Sr. President- Quantes obres sense llicència deuen rebre aquesta cèdula d'habitabilitat? Alguna, com a la foto que els he mostrat a la primera intervenció, es dona en base a una fotografia que amaga la vertadera obra, la casa de darrere, inacabada a més, i que per tant tampoc no pot tenir la certificació de final d'obra. No entenc, a més, com és possible que el tècnic, que veu simplement la fotografia, pugui admetre que es pugui donar la certificació, la cèdula d'un edifici que no és habitable. I per més inri, senyores i senyors diputats, aquesta fotografia de què parlam, i que farem arribar a tots vostès, es tracta d'una obra inclosa dins una àrea natural d'especial interès. Quin desastre!

Quantes inspeccions es fan, senyores i senyors diputats? Quantes cèdules es donen, per contra, sense controls? Però no volem obrir debat. Ja els hem advertit, i tornarem sobre aquesta qüestió, i el que avisa no és traïdor. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Orfila. Grups que volen fixar la seva posició?. Pel Grup MIXT el Sr. Vidal té la paraula.

EL SR. VIDAL I JUAN:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. No analitzarem una per una totes les propostes, en total 10, que presenta el Grup Parlamentari PSM i EEM; però sí vull anunciar que a pesar que els dos, tant ells com nosaltres, com el Grup PSM i EEM com el Grup MIXT del qual form part, persegüim el mateix, però amb mètodes diferents. Jo diria, com s'ha dit avui aquí, que cadascú té la seva manera de matar puces; i efectivament és així. Però vaja, des que s'ha inventat el DDT el més eficaç crec que és això. No obstant això, per si fallàs el DDT, si s'han de matar a granerades, o el que sigui -un poc difícil, matar puces a granerades, però vaja-, o amb els dits, o el que sigui; però estam completament per la feina, i per donar-los suport en general a totes les seves propostes. Però, torn a repetir, ja veurà com el DDT és el més eficaç.

Seguint en aquesta línia, i pel que fa així mateix referència al punt 8, voldria dir que pel que fa a aquest diputat, estic disposat a donar-li suport, però no puc parlar en nom de tot el grup. I quant al punt 9 sí que, a pesar que tenc autèntica alèrgia als comissaris en

general, els comissaris polítics a què fa referència vostè del Govern de la Comunitat Autònoma, jo pens que en les comissions insulars d'urbanisme, de què jo no form part, també hi ha comissaris, si és que els hem de dir així, de l'administració central; almenys pel que conec de la composició de la comissió insular d'urbanisme. Per tant, en aquest punt francament, li torn a repetir que no em fa cap gràcia cap tipus de comissaris, però en aquest punt m'abstendré, degut a aquesta motivació que li he explicat abans.

I en fi, això és tot, perquè per als altres, a pesar que torn a repetir, l'enfoc de futur que feim nosaltres és diferent d'expressar el rebuig del passat, no tenim cap inconvenient en donar-li el suport que li he anunciat abans. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Vidal. Pel Grup SOCIALISTA la Sra. Barceló té la paraula.

LA SRA. BARCELÓ I MARTÍ:

Gràcies, Sr. President. Donarem suport a les propostes del PSM I EEM. Hi ha evidències o constatacions fins i tot innecessàries, ja que s'han anat repetint al llarg de tot el debat, i que en algun o altre moment tothom ha assenyalat: la constatació d'incompliment de terminis, el rebuig d'aquests incompliment, el no justificat retard de temps per fer una memòria, per fer una comunicació que segurament no deuen haver emprat més de mitja hora, atesos els seus continguts i la quantitat de errors que hi ha, que no justifiquen quinze mesos ni fer-hi a prop; són coses claríssimes, igual que el fet que les memòries no inclouen dels nivells de la qualitat de les funcions i dels serveis exercits -també fins i tot ho ha dit el conseller d'obres públiques. Els donarem suport.

Creim interessant el punt cinquè, de la necessitat de revisar la dotació econòmica de les transferències; un debat d'actualitat: el cost efectiu es correspon vertaderament amb la realitat, o s'han d'ajustar? És un debat que d'alguna manera només el Consell Insular de Menorca ha iniciat, i val la pena que es pugui fer aquesta ponència per poder revisar si els càlculs fets pel Govern responen en un cas pràctic a la realitat, cosa que en altres sol·licituds de cost efectiu demanen que sigui la pràctica. Per tant aquí d'alguna manera ja la tenim.

En el punt 6, evidentment el Partit Socialista també ha constatat l'error: l'oposició no ha format part mai de la ponència tècnica. I del punt 7 i del punt 8 li hem d'assenyalar que està bé això d'encoratjar al consell insular perquè l'oposició hi és, i que s'avança, i que també es pot rebutjar que a la comissió insular de Mallorca i d'Eivissa l'oposició no hi sigui dificulta la feina, perquè dificulta la informació i no hi ha participació dels membres electes d'una institució dins l'exercici d'una competència que és pròpia. I això és totalment rebutjable, però també li dic, encara que votem que sí, que és necessari fer una base més, i sobretot des de plantejaments nacionalistes i d'esquerra: la veritat és que ens pen-

sàvem que anirien més enllà, i han quedat en molt poca cosa a l'hora de reivindicar. Haurien de ser un poc més valents en aquest camp i demanar que no només els comissaris desapareguin, sinó que també totes les comissions insulars d'urbanisme també desapareguin i siguin exercides pel ple aquestes competències.

Al punt 9 evidentment li donam suport. És supèrflua i innecessària la representació del Govern. I en el punt 10, la intensificació de les inspeccions en camp de la matèria de les cèdules d'habitabilitat, és una feina a fer, i per tant també li donarem suport. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Barceló. Pel Grup PP-UM el Sr. Huguet té la paraula.

EL SR. HUGUET I ROTGER:

Moltes gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Molt telegràficament: a la primera proposta, segona i tercera presentada pel Grup Parlamentari PSM I EEM votarem que no, perquè entenem que la proposta a la qual hem dit que nosaltres donàriem suport del Grup MIXT té un caràcter positiu, i en el fons és un reconeixement de la voluntat de complir tal com marca la llei per part del Govern i per part dels consells insulars.

Quant a la proposta número 4, ja ho ha manifestat, que aquesta gestió pot ser sempre susceptible de millora. Tota obra humana és sempre susceptible de millora, i amb aquesta voluntat hi farem feina, tant des del Govern com des dels consells insulars, i també valgui la nostra postura en torn a la proposta de resolució presentada pel Grup MIXT.

Quant a la resolució número 5, li he de dir que evidentment el Consell Insular de Menorca fa aquesta manifestació, però tampoc no podem oblidar la Llei de consells insulars; si és que han de complir les lleis, les han de complir en tots els articles, que aquest sistema de finançació es revisarà al cap de cinc anys, que és quan correspon fer aquesta revisió.

Quant a la proposta número 6, també votarem que no. Nosaltres entenem que l'anècdota d'aquesta equivocació, és una equivocació material, que no és una equivocació substancial, per tant votarem que no.

Quant a la proposta número 7, li he de dir que no importa que el Parlament ens encoratgi, de coratge n'hi ha prou en els consells insulars de mantenir els compromisos adquirits quant a la composició, i res fa pensar que açò s'hagi de canviar en el Consell Insular de Menorca; i si res li ho fa pensar, ho digui.

Quant a la proposta número 8, dic exactament el mateix que havíem dit a la proposta número 3 del Grup Parlamentari MIXT, que l'autonomia d'autogovern correspon als consells insulars, baix el nostre senzill i humil criteri, tan respectable com el seu, ni més ni manco. Per tant, coherents amb el que hem dit sempre, votarem que no.

Quant a la proposta número 9, també votarem que no. Nosaltres entenem que la labor que es fa és positiva, però també vull aclarir un fet, perquè si no, aquí ens equivocarem, tants de comissaris polítics. I el fet és que quan la competència s'exercia amb exclusivitat per part del Govern de la Comunitat Autònoma, els representants dels consells insulars dins les comissions insulars d'urbanisme hi eren. Hi eren, i a ningú no se li va ocórrer que els consells tinguessin comissaris polítics dins l'exercici d'una competència que era exclusiva del Govern de la Comunitat; o representants de l'Estat, n'hi havia abans i n'hi ha ara. Per tant nosaltres deim que està bé com està, i que de moment no importa tocar-ho.

Quant a l'increment de les inspeccions, açò és una feina que ja s'ha expressat la voluntat que de cada vegada s'ha de fer més. Per tant, mal negoci, votarem que no a totes les propostes. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Huguet. Passam al torn de les propostes del Grup Parlamentari SOCIALISTA. La Sra. Barceló té la paraula.

LA SRA. BARCELÓ I MARTÍ:

Gràcies, Sr. President, senyores diputades, senyors diputats. De les propostes que presenta el Grup SOCIALISTA n'hi ha algunes que ja han estat amplament debatudes i presentades per altres grups. El Parlament hauria de considerar insuficients i insatisfactòries les memòries dels consells insulars, per no incloure els nivells i la qualitat de les funcions i dels serveis exercits. És una cosa que s'ha assenyalat aquí, i que ho ha afirmat fins i tot, repetesc, el conseller d'obres públiques. La incipient valoració que algú ha assenyalat que podria concórrer en alguna de les memòries dels consells insulars respecte de la qualitat dels seus serveis pel que era el nombre de recursos interposats i guanyats, per la disciplina urbanística, o el conveni de col·laboració per l'assessorament jurídic als consells insulars, creim que han volgut estar debatuts. No s'ha contestat per part del Govern, i per tant d'alguna manera hem d'assenyalar que cap dels tres criteris que s'han donat aquí per donar una bona avaluació de la gestió realitzada pels consells insulars són certs, i fàcilment són desmuntables per les pròpies xifres que duen incloses les memòries.

Per tant, el segon punt assenjala que el Govern de la Comunitat Autònoma, que tenia la responsabilitat de fer una valoració pròpia d'aquestes memòries, d'aquesta gestió feta pels consells insulars, tampoc no apareix avui aquí. No fa una valoració pròpia de la gestió dels consells insulars, es

limitar a copiar -i a mal copiar- les valoracions dels consells insulars. Però sobretot aquí hem s'assenyalar que el Govern no ha estat capaç de fer cap proposta, ni reglamentària ni legislativa, per millorar aquestes deficiències. S'ha limitat a dir aquí que ho sentia, i poca cosa més. I evidentment l'acció de govern ha de ser alguna cosa més que fer lamentacions al Parlament.

Punt 3: El Parlament de les Illes Balears insta el Govern de la Comunitat a aprovar en un termini màxim de sis mesos un reglament d'aplicació de l'article 24.2 de la Llei de consells insulars, que detalli la manera d'elaborar aquestes memòries anuals, així com la manera d'avaluar el nivell i la qualitat de les funcions i dels serveis transferits. I dic a nivell reglamentari perquè la Llei d'atribució de competències als consells insulars en matèria d'urbanisme i habitabilitat estableix al seu article 3.1 que correspon a la Comunitat Autònoma la potestat reglamentària normativa sobre les competències atribuïdes als consells insulars. Per tant és perfectament possible, és l'instrument necessari per tal de tirar endavant aquesta unitat de criteris, i perquè els criteris siguin complets.

Quart punt: EL Govern en el termini de tres mesos remetrà al Parlament, vist el debat d'aquí i vista la valoració que hem fet tots aquí, un projecte de llei per tal de modificar aquesta Llei d'atribució de competències als consells insulars en matèria d'urbanisme i habitabilitat, perquè tal com hem pogut constatar és necessari aconseguir d'una vegada que el ple del consell insular sigui qui exerceixi les competències d'urbanisme, i siguin suprimides les comissions insulars d'urbanisme i la representació i participació del Govern de la Comunitat en l'exercici d'una competència que és pròpia dels consells insulars, i que ara es'ns limita amb la representació que ens pertoca participar-hi. Per tant és obligat demanar avui aquesta reforma de la Llei d'atribució de competències.

Com a cinquè punt hem de dir i hem de constatar l'absència encara avui de les directrius d'ordenació territorial, que per l'anunciat tampoc no les tindrem en aquesta legislatura, dificulta greument l'actuació coherent dels consells insulars, per l'aprovació dels instruments de planejament general municipal. Aquest és un fet cert. Com hi ha d'haver criteris unitaris?, el Govern és el primer que no té criteris, és allò de "campi qui pugui".

Al punt 6 demanam que el Govern en el termini de quinze dies resolgui i doni per finalitzat el conveni de cooperació signat entre el Consell Insular de Menorca i la Comunitat Autònoma d'assessorament per la gestió d'aquesta competència. Demanam que es resolgui aquest conveni, no només pels motius polítics que hem assenyalat abans, de control polític per una banda, i per l'altra banda per la dificultat de gestió que ens suposa aquest conveni, quan les propostes de resolució de la

ponència tècnica es fan sense l'informe jurídic, quan hi ha informes jurídics que no apareixen es fan oralment, i etcètera, ho hem dit abans; aquí hi hem d'afegir el fet de la incompatibilitat de l'assessorament. Hem d'assenyalar que el personal que fa aquest tipus d'assessorament està lligat a la Llei de funció pública de la Comunitat Autònoma, i evidentment també està afectat per la Llei d'incompatibilitats del personal al servei de les administracions públiques. Aquí hem de recordar que no és possible compatibilitzar lloc de feina a les administracions públiques, i no val l'excepció assenyalada a l'article 6 de la Llei 53/1984, perquè la Llei d'atribució de competències estableix que el consell insular comptarà amb personal propi. Per tant es lleven places de personal propi, que ocupen d'una manera injustificada personal de la Comunitat Autònoma que, repetesc, l'única funció és control polític.

Punt setè: El Parlament de les Illes Balears considera insuficients i insatisfactoris els criteris establerts al Decret 75/1989 per autoritzar els edificis, instal·lacions i usos d'utilitat pública d'interès social en sòl no urbanitzable. El llistat de les declaracions d'interès social, la realitat que ens envolta i en el mateix del debat del Decret de les declaracions d'interès social s'assenyalava que qualsevol cosa pot ser d'interès social; i ens fixam un objectiu. Evidentment en el sòl rústic s'ha de fer a partir del planejament municipal el que calgui, i no ha de ser mai un instrument d'hipoteca del planejament municipal. A la vegada creim que l'objectiu, a més de no hipotecar el planejament municipal, ha de ser preservar el sòl rústic del procés de desenvolupament urbà, i a través del decret existent avui, açò veim que no és possible, per tant demanam aquesta modificació; igual que també seria de gran utilitat -i ja ho va anunciar el conseller- que fos possible que en un termini de sis mesos es presentés la llei del sòl rústic. Aquesta llei, anunciada ja pel nou conseller, podria permetre d'una manera clara i eficaç que aquest tipus de sòl quedés regulat quins són les edificacions i els usos permesos, amb un "com què", amb el ben entès que s'ha de garantir la seva funció agrícola ramadera forestal tradicional, i sobretot amb un altre condicionant: evitar l'especulació urbanística que suposen determinades parcel·lacions rústiques. Evidentment aquest projecte de llei pot anar inclòs en el projecte de llei del sòl de Balears que antigament s'ha anat anunciant i que en aquests moments es dubta de tirar endavant.

En darrer terme, a nivell de disciplina urbanística, una de les coses que consideren d'alta gestió, i que ja hem assenyalat que el Consell Insular de Mallorca amb un servei creat el 1992 ha estat incapaç de tirar endavant cap expedients sancionador, haurien de fer esforços des del Govern, els esforços de coordinació institucional de lluita contra la indisciplina urbanística, i sobretot pel que fa referència al sòl rústic. Gràcies.

(El Sr. Vice-president primer substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Barceló. Grups que vulguin intervenir per fixar la seva posició? Pel Grup MIXT té la paraula el Sr. Peralta.

EL SR. PERALTA I APARICIO:

Gràcies, Sr. President. Per fixar la posició sobre aquestes propostes de resolució del Grup Parlamentari SOCIALISTA valgui dir que el Grup MIXT, degut a la seva composició plural, a les votacions que es produiran en aquestes propostes de resolució no seran les mateixes, si bé en algunes d'aquestes propostes hi ha una coincidència entre els diferents membres del Grup. Pel que fa als punts 4, 5, 6 i 9, sí que hi haurà una coincidència en el sentit que en a la 4, 5 i 6 no hi haurà suport del Grup MIXT globalment; i pel que fa al punt 9 s'ha de dir que el vot serà afirmatiu, atès que si bé creim que es fan esforços institucionals en la lluita contra la indisciplina urbanística, s'ha de dir que tornar incidir en el mateix tema, és a dir allò que es diu que *lo que abunda no daña*, la veritat és que no hi ha cap inconvenient en votar favorablement aquest punt 9.

Pel que fa al punt 1, 2, 3 i 8; per part del grup hi haurà una diferenciació de vot. Aquest diputat que els parla no donarà suport a aquests punts. Entenc que el que es pretén amb aquestes propostes de resolució és intentar, a través de la discussió d'aquestes memòries presentades avui aquí, modificar tot allò que creim que és modificable quant a legislació autonòmica en matèria d'urbanisme, és aprofitar aquest debat per intentar a veure si tot el que s'hauria de debatre cosa per cosa i en el seu moment, intentar fer-ho avui a partir d'aquesta qüestió que creim que no fa al cas. En tot cas les propostes de resolució des del meu punt de vista haurien d'anar centrades exclusivament al que avui es debat aquí, que són les memòries presentades: si ens agraden, si no ens agraden, o si la gestió feta és correcta. Ara, intentar que avui s'iniciï aquí la tramitació d'una sèrie de noves normatives a partir d'aquestes propostes de resolució, crec que no és el més adient, i per tant en aquest sentit en aquests punts que he esmentat no li donaré el meu suport. Ja he dit, no obstant això, que dins el grup hi ha diferència de criteris, i que per part d'altre membre del grup la votació serà diferenciada.

Per tant, globalment, el que he dit: aquest intent de modificació de la legislació a partir d'aquestes de resolució, i incidir en alguns temes que ja s'haurien d'estar fent, però que com que he dit al principi, incidir més en aquestes qüestions, com és el punt 9, crec que no és negatiu, i que per tant se li pot donar suport. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Peralta. En nom del PSM I EEM té la paraula el Sr. Gomila.

EL SR. GOMILA I BARBER:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. El nostre grup donarà suport a totes les resolucions que ha presentat el Grup Parlamentari SOCIALISTA. Tant al punt 1 i 2, i per no reiterar el que ja s'ha dit, és evident i s'ha constatat en aquest debat l'incompliment tant per part del Govern com per part dels consells insulars en els terminis i en els continguts de les memòries que avui s'han presentat.

Quant al punt 3, també vull manifestar el nostre acord que s'han d'elaborar uns criteris homogenis, perquè la diversitat de criteris que hi ha hagut en l'elaboració d'aquestes memòries creim que és contraproduent a l'hora del seu debat.

Quant al punt 4, el nostre grup no pot rebutjar una proposta tan valenta, tan nacionalista i d'esquerres com la que ha presentat el Grup SOCIALISTA, i evidentment li donarem tot el suport, perquè el nostre grup creu que no calen òrgans específics per gestionar les competències transferides, i si aquests existeixen, l'únic que demanem és que siguin plurals i tenguin dependència del plenari del consell insular.

Quant al punt 5, hem de dir que en reiterades ocasions i en determinats debats, tant dins aquest Parlament com dins el consell insular, ja hem manifestat la necessitat de l'elaboració d'aquestes directrius d'ordenació territorial.

També he de dir que, com ja ha manifestat la portaveu del Grup SOCIALISTA quant a la proposta de resolució número 6, pensam que en el consell insular no calen aquests comissaris, que s'ha dit aquí, que són els que elaboren els informes que després ajuden a dictaminar les propostes que van a la comissió insular d'urbanisme, perquè molts d'aquests informes -com molt bé també ha dit la portaveu socialista- després no apareixen a les actes ni de la comissió tècnica ni de la comissió insular; i és que a la comissió tècnica no es fan, i a la comissió insular es fan *in voce* allà al mateix moment.

Quant a les altres tres propostes de resolució, he de manifestar també la nostra preocupació de l'ús i abús que es fa de les declaracions d'interès social i d'utilitat pública, i també manifestar el nostre suport a aquestes resolucions que pretenen que es regulin aquestes declaracions d'interès social d'utilitat pública, i que se salvaguardi sobretot el sòl rústic i no edificable. Per tant donarem suport a les nou propostes de resolució que ha presentat el Grup SOCIALISTA. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Gomila. Pel Grup PP-UM té la paraula el Sr. Huguet.

EL SR. HUGUET I ROTGER:

Moltes gràcies, Sr President, senyores i senyors diputats. També molt telegràficament per fixar la postura del nostre grup. Les propostes de resolució número 1 i 2, he de fer referència exactament igual com he fet a les propostes del Grup PSM I EEM, i el dit ja per la proposta de resolució del Grup MIXT. Per tant, votarem en contra d'aquestes propostes-

Quant a la proposta número 3, vull fer referència que el Grup Parlamentari PP-UM ha presentat una proposta de resolució on no és mitjançant un reglament d'aplicació, sinó d'uns criteris generals d'homologació i unificació de la presentació de les memòries. Per tant també votarem en contra.

Quant a la proposta número 4, ja ho han dit abans. Creim que no és prudent fer una modificació de la llei mitjançant una resolució; però també crec que val la pena insistir per què: crec que si es suprimissin les comissions insulars d'urbanisme el que provocaria, baix el nostre entendre, seria una falta total i absoluta d'operativitat quant a la gestió d'aquesta competència. Tant és així, que per exemple mateix, un òrgan com era el Govern de la Comunitat Autònoma no exercia la competència en matèria d'urbanisme ell mateix, cosa que fan a altres llocs, sinó amb una comissió especial. Jo crec que aquí és molt més operatiu, molt més funcional, que se segueixin mantenint les comissions insulars d'urbanisme. El tema de les composicions, ja n'hem rallat de la qüestió.

A la proposta número 5 és evident que no li donarem suport. No perquè no hagi anunciat el conseller el tema de les directrius d'ordenació territorial, sinó que baix el nostre criteri no tenen res a veure amb el debat que avui es fa d'unes memòries de gestió en matèria d'urbanisme i que, per tant, no tenen cap tipus d'incidència amb el que deim avui aquí.

Quant a la proposta número 6, si més no l'hem de qualificar pel nostre grup de xocant, que el Parlament digui que s'insti el consell insular que en el termini de quinze dies resolgui i finalitzi el conveni de cooperació, crec que això és un tema exclusiu del Consell Insular de Menorca, i que per tant el que va preveure la llei que va donar les transferències en matèria d'urbanisme va ser una partida pressupostària perquè es contractessin tècnics propis del consell, o bé serveis tècnics o jurídics de la manera que cadascun dels consells insulars cregués convenient. Així i tot, li puc dir que açò al consell insular li suposa un estalvi molt important, que si ha-

gués de contractar un advocat propi per a la Comissió Insular d'Urbanisme o hagués de contractar un tècnic propi.

Quant a la proposta número 7, em fa l'efecte que aquesta no ha estat prou meditada o ens penedim ara d'allò que va aprovar el Parlament de les Illes Balears, és a dir, els criteris establerts en el Decret 75/89 van ser debatuts i aprovats per aquest Parlament, què passa, que si ho aprova un grup és bo i si ho aprova un altre és dolent?, no, van ser aprovats ja per aquest Parlament. Per tant, nosaltres considerem que van ser ben aprovats i així els volem mantenir.

A la proposta de resolució número 8, jo l'hi propòs una transacció, que en tost de sis mesos, malgrat que el conseller sembla que va dir sis mesos, açò s'ha de debatre bé i nosaltres entenem que ens podríem comprometre en un termini màxim d'un any, i així li feim aquesta proposta de transacció, que sigui presentat en el termini màxim d'un any.

Quant a la proposta número 9, els esforços institucionals a la lluita contra la indisciplina urbanística, els consells insulars l'han d'exercir però els primers competents en complir aquesta normativa, que són els responsables directes sobre la disciplina urbanística, són els ajuntaments i, per tant, és als ajuntaments a qui s'ha de fer aquest requeriment de compliment en matèria de disciplina urbanística i subsidiàriament, en tot cas, a les comissions insulars d'urbanisme o als consells insulars. També hi votarem que no. Moltes gràcies.

(L'Hble. Sr. President reprèn la direcció del debat).

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Huguet.

Passam al torn de defensa de les propostes del Grup Parlamentari PP-UM. Té la paraula el Sr. Huguet.

EL SR. HUGUET I ROTGER:

Sr. President, prèviament, m'agradaria saber com queda el tema de la transacció, per favor.

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Barceló, té la paraula.

LA SRA. BARCELÓ I MARTÍ:

Sí, s'accepta la transacció.

EL SR. PRESIDENT:

Estan d'acord els altres grups que es tramiti aquesta transacció? S'acceptà, idò, la transacció.

Passam al torn de defensa de les propostes del Grup PP-UM.

EL SR. HUGUET I ROTGER:

Sí, moltes gràcies. Supòs, senyores i senyors diputats, que a aquestes hores tothom ho agrairà. Després de com ha anat el debat, he hagut de fer referència ja a les propostes de resolució que presenta el Grup Parlamentari PP-UM, per tant, les donam per defensades amb els seus termes. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Huguet.

Grups que volen fixar la seva posició? Pel Grup MIXT, el Sr. Peralta té la paraula.

EL SR. PERALTA I APARICIO:

Gràcies, Sr. President. Defensades amb els seus termes, també direm que als punts primer i segon ens abstindrem perquè, evidentment, després de tot el que han dit, no podem donar-los un suport afirmatiu. Pel que respecta al punt tercer, hi donarem el nostre vot afirmatiu. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Peralta.

Pel Grup PSM i EEM, Sr. Sansó, té la paraula.

EL SR. SANSÓ I SERVERA:

Sí, gràcies, Sr. President. També molt breument. És cert que les propostes aquestes ens permeten ser breus ja que, després de tot el que s'ha dit, creim que aquí hi ha dues parts: una és la del PP-UM, el qual ha de donar suport al Govern o ha de donar suport a aquestes memòries a pesar de reconèixer un incompliment, com s'ha dit aquí dins, dels terminis establerts per la llei; però vist això, hem de dir que, a valorar positivament aquesta comunicació, direm que no per tot el que hem dit aquí dins, ja que valoram negativament i rebutjam aquest incompliment; ara bé, supòs que és això el que ha de fer l'oposició, controlar el Govern, supòs que el Grup PP-UM ha de fer això que fa, que a pesar d'un incompliment de la llei, valorar positivament. La veritat, és trist i preocupant aquest funcionament democràtic, no hauria estat malament que després de valorar negativament, com s'ha dit, certes intervencions, es pegàs una mica de tirada d'orelles al Govern.

En segon punt, referent a manifestar el seu suport, és cert, i també s'ha dit aquí dins, que, el Grup PP-UM, supòs que dóna suport a la gestió fins ara duta, no en repetirem els termes, han dit ocultisme, comissions no plurals, casos denunciats, com han dit, no inspecció de cèdules, declaracions d'interès social molt discutibles; a tot això, és cert, el Grup PP-UM hi ha de donar su-

port, a pesar de tot això. L'oposició, en aquest cas el nostre grup, PSM i EEM, entenem que, després de tot això que hem demostrat amb les intervencions que hi ha hagut, no podem mai donar suport a aquesta gestió perquè seria dir de qualque manera que el que fan les comissions insulars és el que vol aquest Parlament, i crec que això seria fals perquè aquest Parlament no pot dir que el que vol és un incompliment de la llei i que no hi hagi aquestes inspeccions tan necessàries.

Per acabar, al tercer punt, la veritat és que, senyores i senyores del PP-UM, ens hagués agradat poder-hi dir que sí però, després de les intervencions seves, la veritat és que ens agrada molt més la redacció del Grup MIXT, la trobam una redacció amb pes, una redacció ben detallada, no així la redacció seva, quasi quasi és una obligació del Grup PP-UM haver presentat això, perquè dues propostes era molt pobre i n'hi havia d'haver una a veure si hi enganxaven els altres grups. Jo li he de dir que, després de sentir la seva intervenció, nosaltres ens abstenem perquè tampoc no ens és massa interessant poder-los dir que sí, que supòs que és el que pretenien amb aquesta tercera, que la poguessin aprovar tots els grups.

Acab, Sr. President, dient que és cert, i s'ha demostrat aquí dins, que el funcionament d'aquestes comissions no ha estat com havia de ser, això s'ha dit. Per tant, per això, als punts números 1 i 2, deim que el funcionament és negatiu i no el podem valorar bé.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Sansó. Pel Grup SOCIALISTA, Sra. Barceló, té la paraula.

LA SRA. BARCELÓ I MARTÍ:

Gràcies, Sr. President. Evidentment, no ens sorprèn en absolut que el representant del Partit Popular digui que les seves propostes es defensen amb els seus termes, evidentment, quins arguments té per poder defensar l'indefensable?, quins arguments té avui aquí per dir que valora positivament la comunicació del Govern?, si no en té cap, d'argument, per dir...

EL SR. PRESIDENT:

Fixi la posició, Sra. Barceló; no entri en debat.

LA SRA. BARCELÓ I MARTÍ:

Si ja la fix.

Bàsicament crec que es fa una afirmació en el primer punt de valoració positiva que no ha estat defensada, açò és fixar la posició. No l'ha defensada el Partit Popular perquè crec que no té arguments per fer-ho, com s'ha demostrat en el debat. Per tant, no hi donarem suport.

Punt segon, manifesta el suport a la gestió de les competències en matèria d'urbanisme. Gestió de les competències en urbanisme?, ens hem assabentat bàsicament de quina és la gestió política dels consells insulars en matèria d'urbanisme i habitabilitat, si no han volgut entrar en cap debat que suposi la gestió política de tota competència? Descripcions, relacions de planejaments aprovats, llicències donades, quin suport hem de donar al llistat?, no importa ni tenir assessors, ni contractacions, ni absolutament res, si basta només el nombre en xifres absolutes i no mirem absolutament res, evidentment, no donam cap tipus de suport a un llistat de nombres on els criteris polítics (...) no és capaç de defensar-los aquí, a un debat específic per a aquest tema.

En darrer terme, al tercer punt, tampoc no hi podem donar suport. Què farà, una circular on es digui quins són els criteris d'homogeneització? El Govern, em pens que ha de funcionar amb coses bastant més serioses que amb circulars per part dels consells insulars. Li record una vegada més que el Govern té la potestat reglamentària dins la pròpia Llei d'atribució de competències als consells insulars en matèria d'urbanisme i habitabilitat, article 3.1: "Correspon al Govern de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears l'exercici de les competències següents: Potestat reglamentària normativa sobre les competències atribuïdes als consells insulars". No és tan complicat. Evidentment, les circulars i les informacions dels consells insulars, avui s'ha demostrat amb les memòries presentades i amb la valoració que n'ha fet aquest Govern que evidentment ni col·laboració, ni informació, ni absolutament res. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Barceló.

Sí, Sr. Marí, per què em demana la paraula?

EL SR. MARÍ I CALBET:

Moltes gràcies, Sr. President. Li deman, com a president del Consell Insular d'Eivissa i Formentera, poder expressar el meu rebuig a tot el que està passant aquí. S'ha acusat els consells insulars d'il·legalitat...

EL SR. PRESIDENT:

No hi ha lloc, Sr. Marí, a aquest torn d'al·lusions. Entenc, Sr. Marí, que no hi ha lloc a fer un torn d'al·lusions en aquest sentit.

EL SR. MARÍ I CALBET:

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Marí.

Sí, Sr. Huguet, per què em demana la paraula?

EL SR. HUGUET I ROTGER:

Gràcies, Sr. President. Almenys al dret a defensar les nostres propostes, només molt breument...

EL SR. PRESIDENT:

No, Sr. Huguet, no li concedesc aquest torn perquè vostè precisament del seu torn de defensa de les propostes ha fet l'ús que ha cregut oportú; el torn era de deu minuts, no ha esgotat el temps. Entenc que en aquest moment no hi ha lloc a donar una altra vegada un torn en aquest sentit, entenc que no procedeix reglamentàriament, Sr. Huguet. Jo ja havia manifestat, abans de començar aquesta segona part de la sessió, que donaria un torn de defensa a cada un dels grups, llavors un torn per fixar la posició als altres grups parlamentaris i que ja no hi hauria més intervencions. En conseqüència, em mantenc que no hi ha lloc a més intervencions.

EL SR. HUGUET I ROTGER:

Sr. President, jo entenc que la presidència ha obrat en conseqüència perquè és així com s'ha produït aquest debat, l'únic que entenc, sobretot en la darrer intervenció, és que no s'ha fixat posició, sinó que s'ha entrat en contradicció amb tot el plantejament que havia fet el grup parlamentari...

EL SR. PRESIDENT:

No hi ha lloc, Sr. Huguet, no hi ha lloc.

Acabat el debat, passarem a les votacions. Es votaran en primer lloc les propostes corresponents al Grup Parlamentari SOCIALISTA.

EL SR. VIDAL I JUAN:

Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Sí, Sr. Vidal?

EL SR. VIDAL I JUAN:

Per demanar votació separada dels punts 4, 5, i 6 del Grup Parlamentari SOCIALISTA.

EL SR. PRESIDENT:

És a dir, el 4, 5 i 6 es podrien votar separatament de la resta. Qualque observació més?, qualque petició més? Sí, Sr. Peralta?

EL SR. PERALTA I APARICIO:

Sí, Sr. President. Jo demanaria que es votessin una per una perquè el vot no serà segurament el mateix.

EL SR. PRESIDENT:

Passarem a votació una per una.

Grup Parlamentari SOCIALISTA, primera proposta.

Diputats que voten a favor, es volen posar drets, per favor? Gràcies, poden seure.

Vots en contra?

Abstencions?

23 vots a favor, 29 en contra, 1 abstenció.

Passam a la votació de la segona proposta.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

23 vots a favor, 30 en contra, cap abstenció. Queda rebutjada també la segona proposta.

Tercera proposta.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

23 vots a favor, 29 en contra, 1 abstenció. Queda rebutjada.

Passam a la votació de la quarta proposta.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

22 vots a favor, 29 en contra, 1 abstenció. Queda rebutjada.

Passam a la votació de la cinquena proposta.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

22 vots a favor, 29 en contra, 2 abstencions. Queda rebutjada la cinquena proposta.

Passam a la votació de la sisena proposta.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

22 vots a favor, 30 en contra, 1 abstenció. Queda rebutjada també la sisena proposta.

Passam a la votació de la setena proposta.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

23 vots a favor, 30 en contra, cap abstenció. Queda rebutjada la setena proposta.

La vuitena proposta té una transacció per tal de passar de sis a dotze mesos. Entenc, en conseqüència, que es pot considerar aprovada per assentiment? Queda, idò, aprovada la vuitena proposta per assentiment.

Passam a la votació de la novena proposta.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

24 vots a favor, 29 en contra, cap abstenció. Queda rebutjada la novena proposta.

Passam a la votació de les del Grup PSM i EEM. Se n'ha de fer la votació punt per punt? Sí, Sr. Vidal?

EL SR. VIDAL I JUAN:

Gràcies, sr. President. Per la meua part, deman votació separada de la proposta de resolució número 9.

EL SR. PRESIDENT:

Qualque petició més?

Passarem, idò, a votar les propostes primera, segona, tercera, quarta, cinquena, sisena, setena, vuitena i desena.

Senyores i senyors diputats que voten a favor, es volen posar drets, per favor? Gràcies, poden seure.

Senyores i senyors diputats que voten en contra? Gràcies, poden seure.

Senyores i senyors diputats que s'abstenen?

23 vots a favor, 29 en contra, 1 abstenció. Queden rebutjades aquestes propostes.

Passam a la votació de la novena proposta.

Senyores i senyors diputats que voten a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

22 vots a favor, 30 en contra, 1 abstenció. En conseqüència, queda rebutjada també aquesta proposta.

Passam a les del Grup Parlamentari MIXT.

Sí, Sra. Barceló?

LA SRA. BARCELÓ I MARTÍ:

Sol·licit votació separada del punt 4.

EL SR. PRESIDENT:

Qualque petició més de votació per separat? Sr. Huguet?

EL SR. HUGUET I ROTGER:

Votació separada del punt 3.

EL SR. PRESIDENT:

La segona proposta té una transacció admesa a tràmit. S'ha de votar amb les altres o es pot votar per separat?

Passarem, idò, a la votació conjunta de la primera i de la segona.

Senyores i senyors diputats que voten a favor, es volen posar drets, per favor? Gràcies, poden seure.

Queden aprovades per unanimitat.

Passarem a la votació de la tercera proposta.

Senyores i senyors diputats que voten a favor, es volen posar drets, per favor?

Senyores i senyors diputats que voten en contra?

Senyores i senyors diputats que s'abstenen?

24 vots a favor, 29 en contra, cap abstenció. Queda rebutjada la proposta.

Passam a la votació de la quarta.

Senyores i senyors diputats que voten a favor?

Senyores i senyors diputats que voten en contra?

Senyores i senyors diputats que s'abstenen?

34 vots a favor, 17 en contra, cap abstenció. Queda aprovada la quarta proposta.

Passam a la votació de les propostes del Grup PP-UM. Pot fer-se'n votació conjunta o hi ha petició de votació per separat? Sí, Sr. Vidal?

EL SR. VIDAL I JUAN:

Bé, a part que en deman votació per separat, jo entenc que la proposta número 3, en ser aprovada una nostra de similar, la número 4, queda subsumida, crec jo.

EL SR. PRESIDENT:

Efectivament, Sr. Vidal. Decau la proposta número 3 del Grup PP-UM.

EL SR. VIDAL I JUAN :

Així es poden votar, per la nostra part, conjuntament les dues que queden.

EL SR. PRESIDENT:

Qualque indicació més?

Votam, idò, conjuntament les propostes primera i segona del Grup PP-UM.

Senyores i senyors diputats que voten a favor, es volen posar drets, per favor? Gràcies, poden seure.

Senyores i senyors diputats que voten en contra? Gràcies, poden seure.

Senyores i senyors diputats que s'abstenen?

29 vots a favor, 22 en contra, 2 abstencions. En conseqüència, queden aprovades la primera i segona propostes del Grup PP-UM.

Esgotat l'ordre del dia, conclou aquesta sessió. Moltes gràcies a tots.

Correcció d'errates del Diari de Sessions del Ple del Parlament de les Illes Balears, núm 84, de 14 d'octubre del 1993.

Pàgina 3430, allà on diu "EL SR. HUGUET I ROTGER" ha de dir "EL SR. HUGUET I SINTES"